

ชั้น ม.4 ภาคเรียนที่ 1

1. จำนวน 5 ชั่วโมง/สัปดาห์	จำนวนหน่วยกิต 2.5 หน่วยกิต
2. หนังสือที่ใช้ในการเรียน	
- แบบเรียนชื่อ	ภาษาจีน 1
ผู้แต่ง	Prof. Du Houwen
สำนักพิมพ์	หอการค้าไทย-จีน
3. ผู้เขียนคู่มือครู	
ชื่อ ชุตติมา เอื้อโอบอ้อม	ตำแหน่ง ครู
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนอัสสัมชัญพาณิชยการ
	101 ซอยสาทร 13 (เซนต์หลุยส์ 2) ถนนสาทรใต้ แขวงยานนาวา เขตสาทร
	กรุงเทพฯ 10120

ผลการเรียนรู้

รายวิชา ภาษาจีน รหัสวิชา จ30201 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554
จำนวนหน่วยกิต 2.5 หน่วยกิต เวลา 5 ชั่วโมง/สัปดาห์

การฟัง

1. ฟังคำศัพท์ภาษาจีนแล้วเข้าใจได้และสามารถบันทึกเสียงนั้นๆ ด้วยตัวสัทอักษรและอักษรจีนได้
2. ฟังประโยคสนทนาภาษาจีนจากบทสนทนาและข้อความสั้นๆ แล้วเข้าใจได้

การพูด

3. สามารถอ่านออกเสียงสัทอักษรและตัวอักษรจีนได้
4. สามารถสนทนาโต้ตอบโดยใช้ภาษาจีนระดับต้นได้
5. พูดประโยครูปแบบต่างๆ ได้

การอ่าน

6. อ่านพยางค์ และเปรียบเทียบวรรณยุกต์ได้ตามกฎเกณฑ์
7. อ่านคำที่กำหนดให้ทั้งในตัวสัทอักษรและรูปอักษรจีนได้
8. ประสมเสียง และสะกดพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ จากตารางผสมเสียง และอ่านออกเสียงได้

การเขียน

9. เขียนคำศัพท์และประโยคภาษาจีนด้วยตัวสัทอักษรและตัวอักษรจีนได้ถูกต้องตามหลักภาษา
10. เขียนภาษาจีนได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การเขียนอักษรจีน โครงสร้าง และลำดับขีด

กำหนดการเรียนรู้รายชั่วโมง และสิ่งที่โรงเรียนปลายทางต้องเตรียม
รายวิชา ภาษาจีน รหัสวิชา จ30201 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554
จำนวน 2.5 หน่วยกิต เวลา 5 ชั่วโมง/สัปดาห์

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	จำนวน ชั่วโมง	เรื่องที่สอน	ผลการเรียนรู้ ข้อที่	สิ่งที่ ร.ร.ปลายทาง ต้องเตรียม (ครู/นักเรียน)
1-2	สัปดาห์ที่ 1 19 พ.ค. 54 14.30 - 16.30 น.	2	แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดผล และแนะนำจุดเด่นของภาษาจีน	3, 6, 8	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
3-5	20 พ.ค. 54 09.30 - 11.30 น. 13.30 - 14.30 น.	3	บทที่ 1 (1) ระบบเสียง - สระเดี่ยว, สระประสม - พยัญชนะต้น b, p, m, f, d, t, n, l, g, k, h		หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
6-7	สัปดาห์ที่ 2 26 พ.ค. 54 14.30 - 16.30 น.	2	- การประสมเสียงพยัญชนะและสระ - เสียงวรรณยุกต์และการแปรเสียงที่ 3	1, 3, 4, 6-10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
8-10	27 พ.ค. 54 09.30 - 11.30 น. 13.30 - 14.30 น.	3	- กิจกรรมแยกแยะเสียงพยางค์ บทที่ 1 (1) ระบบเสียง - สระเดี่ยว, สระประสม - พยัญชนะต้น b, p, m, f, d, t, n, l, g, k, h		หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
11-12	สัปดาห์ที่ 3 2 มิ.ย. 54 14.30 - 16.30 น.	2	บทที่ 2 (1) ระบบเสียง - สระเดี่ยว, สระประสมเสียงจุมก	1, 3, 4, 6-10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
13-15	3 มิ.ย. 54 09.30 - 11.30 น. 13.30 - 14.30 น.	3	- พยัญชนะต้นและการประสมเสียง - การแปรวรรณยุกต์เสียงที่ 3, เสียงเบา		หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
16-17	สัปดาห์ที่ 4 9 มิ.ย. 54 14.30 - 16.30 น.	2	บทที่ 2 (2) “คุณงานยุ่งไหม” - แนะนำคำศัพท์	1-10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
18-20	10 มิ.ย. 54 09.30 - 11.30 น. 13.30 - 14.30 น.	3	- ไวยากรณ์ - ทบทวนคำศัพท์และไวยากรณ์ - บทเรียน		หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
21-22	สัปดาห์ที่ 5 16 มิ.ย. 54 14.30 - 16.30 น.	2	บทที่ 3 (1) ระบบเสียง - สระประสม, สระประสมเสียงจุมก และสระห่อลิ้น er, พยัญชนะต้น j, q, x	1, 3, 5, 8, 10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด

กำหนดการเรียนรู้รายชั่วโมง และสิ่งที่โรงเรียนปลายทางต้องเตรียม
รายวิชา ภาษาจีน รหัสวิชา จ30201 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554
จำนวน 2.5 หน่วยกิต เวลา 5 ชั่วโมง/สัปดาห์

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	จำนวน ชั่วโมง	เรื่องที่สอน	ผลการเรียนรู้ ข้อที่	สิ่งที่ ร.ร.ปลายทาง ต้องเตรียม (ครู/นักเรียน)
23-25	17 มิ.ย. 54 09.30 - 11.30 น. 13.30 - 14.30 น. สัปดาห์ที่ 6	3	- การแปรเสียงวรรณยุกต์ - สระที่ปลายเสียงเป็น - r, หลักเกณฑ์การเขียนสัญลักษณ์แทนเสียง		หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
26-27	23 มิ.ย. 54 14.30 - 16.30 น.	2	บทที่ 3 (2) “ขอบคุณ” - คำศัพท์ใหม่ - การใช้ “คำแสดงความยกย่อง”	1-10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
28-30	24 มิ.ย. 54 09.30 - 11.30 น. 13.30 - 14.30 น. สัปดาห์ที่ 7	3	- บทเรียน - กิจกรรมทบทวนบทที่ 3	3, 6, 8	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
31-32	30 มิ.ย. 54 14.30 - 16.30 น.	2	บทที่ 4 (1) ระบบเสียง - สระประสม, สระเสียงจุมก (ต่อ) - สระเดี่ยว - i	3, 6, 8	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
33-35	1 ก.ค. 54 09.30 - 11.30 น. 13.30 - 14.30 น. สัปดาห์ที่ 8	3	- พยัญชนะต้น zh, ch, sh, r - หลักเกณฑ์การเขียนสัญลักษณ์แทนเสียง และการประสมเสียง	1, 3, 5, 8, 10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
36-37	7 ก.ค. 54 14.30 - 16.30 น.	2	บทที่ 4 (2) “คุณเป็นคนชาติไหน” - คำศัพท์ใหม่	1-10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
38-40	8 ก.ค. 54 09.30 - 11.30 น. 13.30 - 14.30 น. สัปดาห์ที่ 9	3	- บทเรียน - ไวยากรณ์	1, 3, 5, 8, 10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
41-42	14 ก.ค. 54 14.30 - 16.30 น.	2	บทที่ 5 (1) “ยินดีต้อนรับคุณ” - คำศัพท์ใหม่ - บทเรียน - ไวยากรณ์	1-10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด

กำหนดการเรียนรู้รายชั่วโมง และสิ่งที่โรงเรียนปลายทางต้องเตรียม
รายวิชา ภาษาจีน รหัสวิชา จ30201 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554
จำนวน 2.5 หน่วยกิต เวลา 5 ชั่วโมง/สัปดาห์

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	จำนวน ชั่วโมง	เรื่องที่สอน	ผลการเรียนรู้ ข้อที่	สิ่งที่ ร.ร.ปลายทาง ต้องเตรียม (ครู/นักเรียน)
43-44	สัปดาห์ที่ 10 21 ก.ค. 54	2	บทที่ 5 (2) “ฉันขอแนะนำให้รู้จัก” - คำศัพท์ใหม่	1-10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
	14.30 - 16.30 น.				
45-47	22 ก.ค. 54	3	- บทเรียน - ไวยากรณ์	1-10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
	09.30 - 11.30 น. 13.30 - 14.30 น.				
48-49	สัปดาห์ที่ 11 28 ก.ค. 54	2	บทที่ 5 (3) “นี่คือคุณพ่อของฉัน” - คำศัพท์ใหม่	1-10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
	14.30 - 16.30 น.				
50-52	29 ก.ค. 54	3	- การอ่านออกเสียงและสำเนียง - แบบฝึกหัด	1-10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
	09.30 - 11.30 น. 13.30 - 14.30 น.				
53-54	สัปดาห์ที่ 12 4 ส.ค. 54	2	บทที่ 6 (1) “บริเวณมหาวิทยาลัยของเราสวยจริงๆ” - คำศัพท์ใหม่ และไวยากรณ์	1, 3, 5, 8, 10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
	14.30 - 16.30 น.				
55-57	5 ส.ค. 54	3	- ทบทวนคำศัพท์ - บทเรียน	1-10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
	09.30 - 11.30 น. 13.30 - 14.30 น.				
58-59	สัปดาห์ที่ 13 11 ส.ค. 54	2	บทที่ 6 (1) “นี่คือคณะภาษาตะวันออกของเรา” - คำศัพท์ และบทเรียน	1-10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
	14.30 - 16.30 น.				
60-61	สัปดาห์ที่ 14 18 ส.ค. 54	2	บทที่ 6 (3) “ใครสอนการพูดแก่คุณ” - คำศัพท์ใหม่	1, 3, 5, 8, 10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
	14.30 - 16.30 น.				
62-64	19 ส.ค. 54	3	- บทเรียน - แบบฝึกหัด	1-10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
	09.30 - 11.30 น. 13.30 - 14.30 น.				

กำหนดการเรียนรู้รายชั่วโมง และสิ่งที่โรงเรียนปลายทางต้องเตรียม
รายวิชา ภาษาจีน รหัสวิชา จ30201 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554
จำนวน 2.5 หน่วยกิต เวลา 5 ชั่วโมง/สัปดาห์

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	จำนวน ชั่วโมง	เรื่องที่สอน	ผลการเรียนรู้ ข้อที่	สิ่งที่ ร.ร.ปลายทาง ต้องเตรียม (ครู/นักเรียน)
65-66	สัปดาห์ที่ 15 25 ส.ค. 54	2	บทที่ 7 (1) “คุณพักอยู่ที่ไหน” - คำศัพท์ใหม่	1, 3, 5, 8, 10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
	14.30 - 16.30 น.				
67-69	26 ส.ค. 54	3	- บทเรียน - ไวยากรณ์	1-10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
	09.30 - 11.30 น. 13.30 - 14.30 น.				
70-71	สัปดาห์ที่ 16 1 ก.ย. 54	2	บทที่ 7 (2) “คุณคงกลับบ้านกระมัง” - คำศัพท์และไวยากรณ์	1, 3, 5, 8, 10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
	14.30 - 16.30 น.				
72-74	2 ก.ย. 54	3	- ทบทวนคำศัพท์และไวยากรณ์ - เนื้อหาบทเรียน	1-10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
	09.30 - 11.30 น. 13.30 - 14.30 น.				
75-76	สัปดาห์ที่ 17 8 ก.ย. 54	2	บทที่ 7 (3) “บ้านฉันอยู่ที่ถนนลำพัง” - คำศัพท์ใหม่	1, 3, 5, 8, 10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
	14.30 - 16.30 น.				
77-79	9 ก.ย. 54	3	- ทบทวนคำศัพท์ - กิจกรรมสนทนาคำศัพท์และบทเรียน - แบบฝึกหัด	1-10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
	09.30 - 11.30 น. 13.30 - 14.30 น.				
80-81	สัปดาห์ที่ 18 15 ก.ย. 54	2	บทที่ 8 (1) “ครอบครัวของคุณมีกี่คน” - คำศัพท์ใหม่	1, 3, 5, 8, 10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
	14.30 - 16.30 น.				
82-84	16 ก.ย. 54	3	- ทบทวนคำศัพท์ - บทเรียน - ไวยากรณ์	1-10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
	09.30 - 11.30 น. 13.30 - 14.30 น.				
85-86	สัปดาห์ที่ 19 22 ก.ย. 54	2	บทที่ 8 (2) “พ่อแม่ของคุณปีนี้อายุเท่าไร” - คำศัพท์ใหม่ - ไวยากรณ์	1, 3, 5, 8, 10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
	14.30 - 16.30 น.				

กำหนดการเรียนรู้รายชั่วโมง และสิ่งที่โรงเรียนปลายทางต้องเตรียม
รายวิชา ภาษาจีน รหัสวิชา จ30201 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554
จำนวน 2.5 หน่วยกิต เวลา 5 ชั่วโมง/สัปดาห์

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	จำนวน ชั่วโมง	เรื่องที่สอน	ผลการเรียนรู้ ข้อที่	สิ่งที่ ร.ร.ปลายทาง ต้องเตรียม (ครู/นักเรียน)
87-89	23 ก.ย. 54 09.30 - 11.30 น. 13.30 - 14.30 น. สัปดาห์ที่ 20	3	- เนื้อหาบทเรียน - กิจกรรมสนทนาภาษาจีน	1-10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
90-92	29 ก.ย. 54 14.30 - 16.30 น.	2	บทที่ 8 (3) “เธอทำงานด้วยความมานะ” - คำศัพท์ใหม่ - ทบทวนบทที่ 8 - แบบฝึกหัดบทที่ 8	1, 3, 5, 8, 10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด
93-95	30 ก.ย. 54 09.30 - 11.30 น. 13.30 - 14.30 น.	3	- ทบทวนบทเรียนก่อนสอบ - แบบฝึกหัดทบทวนบทเรียนก่อนสอบ	1-10	หนังสือเรียนภาษาจีน 1 สมุด

Dì yī kè
第一課

บทที่ 1

Yǔyīn

一、语音

ระบบเสียง

Yùnmǔ

(一) 韵母

สระ

单韵母 สระเดี่ยว

a o e i u ü

复韵母 สระประสม

ai ei ao ou

Shēngmǔ

(二) 声母

พยัญชนะต้น

b p m f

d t n l

g k h

Pinyin
(三) 拼音
การประสมเสียง

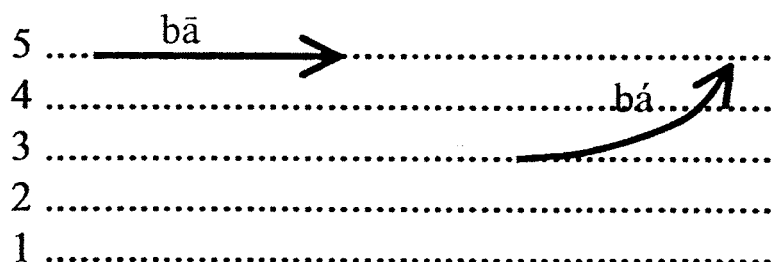
韵母 声母 พยัญชนะต้น	a	o	e	i	u	ü	ai	ei	ao	ou
b	ba	bo		bi	bu		bai	bei	bao	
p	pa	po		pi	pu		pai	pei	pao	pou
m	ma	mo	me	mi	mu		mai	mei	mao	mou
f	fa	fo			fu			fei		fou
d	da		de	di	du		dai	dei	dao	dou
t	ta		te	ti	tu		tai		tao	tou
n	na		ne	ni	nu	nü	nai	nei	nao	nou
l	la		le	li	lu	lǜ	lai	lei	lao	lou
g	ga		ge		gu		gai	gei	gao	gou
k	ka		ke		ku		kai	kei	kao	kou
h	ha		he		hu		hai	hei	hao	hou
零声母*				yi	wu	yu				

* 零声母 คือพยางค์ที่ไม่มีพยัญชนะต้น.

Shēng diào
(四) 声调
เสียงวรรณยุกต์

1. 声调示意图(用五度标记法来描写声调的高低升降变化)

แสดงเสียงวรรณยุกต์ (แสดงถึงการขึ้นสูงหรือลดต่ำของเสียงวรรณยุกต์โดยใช้เครื่องหมาย
ออกเสียง 5 ระดับ)

第一声 เสียงที่ 1
bā (แปด)

第二声 เสียงที่ 2
bá (拔 ถอน)

2. 变调: 三声连读

การแปรเสียงวรรณยุกต์ : การอ่านเสียงที่ 3 ซึ่งติดกัน

v + v → ˋ + v Nǐ hǎo → Nǐ hǎo

Zhùshì

(五) 注释

คำอธิบาย

1. 汉语的音节 พยางค์ในภาษาจีน

现代汉语的标准语是普通话。普通话是以北京语音为标准音，以北方话为基础方言，以典型的现代白话文著作作为语法规范。

现代汉语的音节一般由声母、韵母和声调三部分组成。音节开头的辅音是声母，其余部分是韵母。例如: bā(八)这个音节，就是由声母 b、韵母 a 和声调 “-” (第一声) 组成的。一个音节可以只有韵母，没有声母，例如: a(啊)。

现代汉语有 21 个声母，38 个韵母。声母都是由一个

辅音充当的。韵母有的是单元音，叫单韵母，如 e；有的是复合元音，叫复韵母，如 ao；有的是元音加鼻辅音，叫鼻韵母，如 an。

从本课开始到第 4 课，我们将学习现代汉语的语音。

ภาษามาตรฐานของภาษาจีนปัจจุบัน คือ ภาษากลาง (ผู้ทงฮว่า) ภาษาจีนกลางนั้นถือเอา
คำเนียงปักกิ่งเป็นเสียงมาตรฐาน ถือเอาภาษาภาคเหนือเป็นภาษาดั้งพื้นฐาน และถือเอาบท
ประพันธ์ภาษาพูดยุคปัจจุบันอันเป็นแบบฉบับมาเป็นหลักเกณฑ์ทางไวยากรณ์

พยางค์ในภาษาจีนโดยทั่วไปประกอบด้วยสามส่วน คือ พยัญชนะต้น สระ และเสียง
วรรณยุกต์ พยัญชนะที่อยู่ส่วนหน้าของพยางค์ เรียกว่า พยัญชนะต้น นอกนั้นล้วนเป็นสระ เช่น
bā (八 แปล) พยางค์นี้ประกอบด้วยพยัญชนะต้น b สระ a และ เสียงวรรณยุกต์ ˉ (เสียงที่
1) ในบางพยางค์ บางทีจะมีแต่สระ ไม่มีพยัญชนะต้น เช่น a (啊)

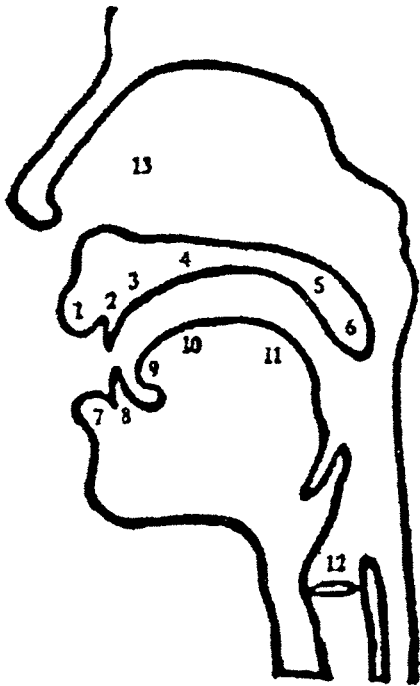
ในภาษาจีนปัจจุบัน มีพยัญชนะต้น 21 ตัว สระ 38 ตัว พยัญชนะต้นล้วนเป็นพยัญชนะ
เดี่ยวที่ไม่มีตัวควบกล้ำ ส่วนสระนั้น บ้างก็เป็นสระเสียงเดี่ยว ซึ่งเรียกว่า สระเดี่ยว เช่น e บ้างก็
เป็นสระเสียงผสม ซึ่งเรียกว่าสระประสม เช่น ao และบ้างก็เป็นสระที่มีตัวสะกดเสียงจุมกพ่วง
ท้าย ซึ่งเรียกว่า สระประสมเสียงจุมก เช่น an

ตั้งแต่บทนี้เป็นต้นไป จนถึงบทที่ 4 เราจะเรียนระบบเสียงของภาษาจีนปัจจุบัน

2. 发音要领 จุดสำคัญในการออกเสียง

发音器官图

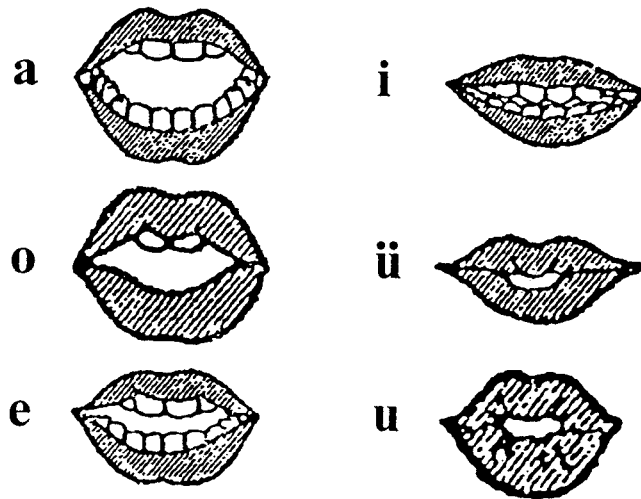
ภาพแสดงอวัยวะออกเสียง

1. 上唇	ริมฝีปากบน
2. 上齿	ฟันบน
3. 齿龈	ปุ่มเหงือก
4. 硬腭	เพดานแข็ง (เพดานหน้า)
5. 软腭	เพดานอ่อน (เพดานหลัง)
6. 小舌	ลิ้นไก่
7. 下唇	ริมฝีปากล่าง
8. 下齿	ฟันล่าง
9. 舌尖	ปลายลิ้น
10. 舌面	กลางลิ้น
11. 舌根	โคนลิ้น
12. 声带	เส้นเสียง
13. 鼻腔	โพรงจมูก

(1) 单韵母 สระเดี่ยว

a o e i u ü

a [a] 开口度最大，舌位最低，唇不圆。

a อ้าปากกว้างที่สุด ตำแหน่งลิ้นต่ำที่สุด ริมฝีปากไม่ห่อกลม

o [o] 开口度中等，舌位半高、偏后，圆唇。

o อ้าปากปานกลาง ตำแหน่งลิ้นกึ่งสูงและค่อนข้างหลัง ริมฝีปากห่อกลม

e [ɛ] 开口度中等，舌位半高、偏后，唇不圆。

e อ้าปากปานกลาง ตำแหน่งลิ้นกึ่งสูงและค่อนข้างหลัง ริมฝีปากไม่ห่อกลม

i [i] 开口度最小，唇扁平，舌位高、偏前。

i อ้าปากแคบที่สุด ริมฝีปากรี ตำแหน่งลิ้นสูงและค่อนข้างหน้า

u [u] 开口度最小，唇最圆，舌位高、偏后。

u อ้าปากแคบที่สุด ริมฝีปากห่อกลมที่สุด ตำแหน่งลิ้นสูงและค่อนข้างหลัง

ü [y] 舌位高、偏前，是与 i[i] 相对的圆唇音。

ü ตำแหน่งลิ้นสูงและค่อนข้างหน้า ออกเสียงคล้ายกับ i[i] แต่ริมฝีปากห่อกลม

(2) 复韵母 สระประสม

四个复韵母 ai、ei、ao、ou 中，前面的音发得响亮而长，后面的音发得轻而短。从前面的音到后面的音，整个过程是自然、平滑地过渡的，而不是跳跃的，两个音之间没有明显的停顿。

ในสระประสม 4 ตัว คือ ai ei ao และ ou นั้น เสียงส่วนหน้าของแต่ละตัวจะดังก้องและยาว แต่เสียงส่วนหลังจะเบาและห้วน ตลอดกระบวนการออกเสียงจาก เสียงส่วนหน้าไปสู่เสียงส่วนหลังนั้น จะเป็นเสียงผ่านแบบธรรมชาติและรื่นหู มิใช่เป็นแบบก้าวกระโดดระหว่างเสียงที่ผสมกันจะไม่มีการชะงักงันอย่างเด่นชัด

ai, 先发舌位较后的 a, 然后舌头逐渐抬高, 继续发音到 i, 即 $a \rightarrow i = ai$ 。

ai ออกเสียง a ที่ลิ้นอยู่หลังก่อน แล้วค่อย ๆ ยกลิ้นให้สูงขึ้น ออกเสียงต่อไปจน ถึง i ซึ่งก็คือ $a \rightarrow i = ai$

ei, 先发舌位较前的 e , 然后舌位逐渐抬高, 口腔逐渐闭小, 继续发音至 i , 即 $e \rightarrow i = ei$ 。

ei ออกเสียง e ที่ลิ้นอยู่หน้าก่อน แล้วค่อยๆ ยกลิ้นให้สูงขึ้นพร้อมกับหุบปากให้แคบลง ออกเสียงต่อไปจนถึง i ซึ่งก็คือ $e \rightarrow i = ei$

ao, 先发舌位较后的 a , 然后舌位逐渐抬高, 唇形逐渐变圆, 继续发音到 o 或 u (ao 的实际音位是 au, 为了避免与 an 相混, 写成 ao), 即 $a \rightarrow o = ao$ 。

ao ออกเสียง a ที่ลิ้นอยู่หลังก่อน แล้วค่อยๆ ยกลิ้นให้สูงขึ้น รูปริมฝีปากค่อยๆ ห่อกลม ออกเสียงต่อไปจนถึง o หรือ u (ตำแหน่งออกเสียงที่แท้จริงของ ao คือ au แต่เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ปะปนกับ an จึงเขียนเป็น ao) ซึ่งก็คือ $a \rightarrow o = ao$

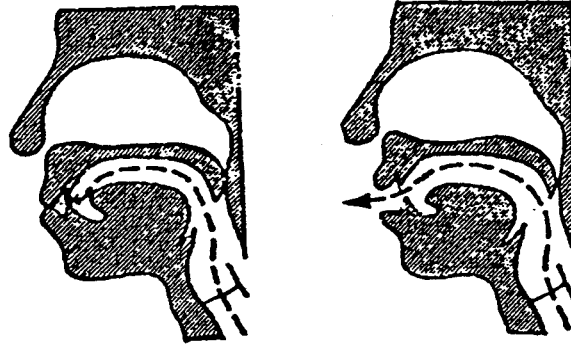
ou, 先发唇形略圆的 o, 然后唇形逐渐变得更圆, 继续发音至 u, 即 $o \rightarrow u = ou$ 。

ou ออกเสียง o ที่รูปริมฝีปากค่อนข้างกลมก่อนแล้วริมฝีปากค่อยๆ เปลี่ยนรูปเป็นห่อกลมยิ่งขึ้น ออกเสียงต่อไปจนถึง u ซึ่งก็คือ $o \rightarrow u = ou$

(3) 声母 พยัญชนะต้น

b、p 发音示意图

ภาพแสดงการออกเสียง b、p

(1) 蓄气

(2) 发音

กักลม

ออกเสียง

b

b [p] 双唇阻，不送气，清塞音。双唇紧闭，口腔充满气息，猛开双唇，使气流爆发而出。声带不振动。

b ฐานริมฝีปากบน-ล่าง เสียงระเบิดไม่มีลม เวลาออกเสียง ริมฝีปากบนและล่างจรดกัน กักลมหายใจไว้ในช่องปาก แล้วเปิดริมฝีปากโดยฉับพลัน ปล่อยให้ลมระเบิดออก เส้นเสียงไม่สั่นสะเทือน

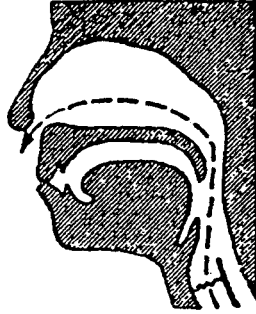
p

p [p'] 双唇阻，送气，清塞音。发音部位和 b 大体上

一样，只是气流用力喷出。声带不振动。

p ฐานริมฝีปากบน-ล่าง เสียงระเบิดมีลม ฐานที่เกิดเสียงเหมือนกับ b โดยส่วนใหญ่
เพียงแต่ลมหายใจที่ระเบิดพุ่งออกมาจะแรงกว่า เส้นเสียงไม่สั่นสะเทือน

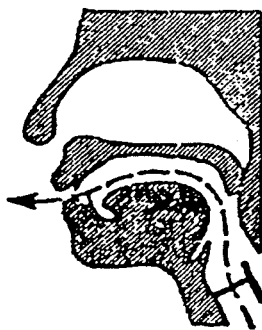
m

m [m] 双唇阻，不送气，鼻音。双唇紧闭，软腭、
小舌下垂，气流从鼻腔出来。声带振动。

m ฐานริมฝีปากบน-ล่าง เสียงจมุกไม่มีลม เวลาออกเสียงริมฝีปากบนและล่างจรดกัน
เพดานอ่อนและลิ้นไก่หย่อนลงปล่อยให้ลมหายใจออกมาทางโพรงจมุก เส้นเสียงสั่นสะเทือน

f

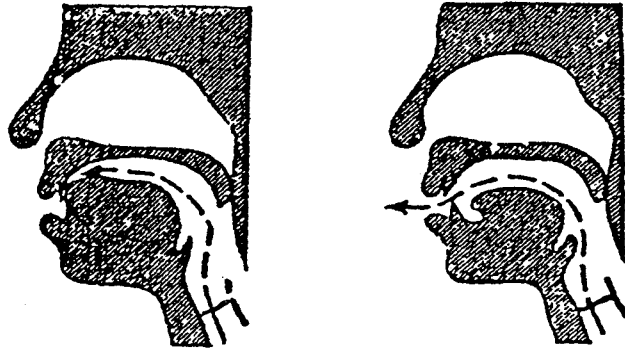

f [f] 唇齿阻，清擦音。上齿接触下唇，气息从中间摩
擦而出。声带不振动。

f ฐานฟันบน-ริมฝีปากล่าง เสียงเสียดแทรก เวลาออกเสียงฟันบน จรดริมฝีปากล่าง
ลมหายใจเสียดแทรกออกจากตรงกลาง เส้นเสียงไม่สั่นสะเทือน

d、t 发音示意图

ภาพแสดงการออกเสียง d、t

(1) 蓄气

กักลม

(2) 发音

ออกเสียง

d

d [t] 舌尖阻，不送气，清塞音。舌尖顶上齿龈，口腔充满气息，猛把舌尖移下，使气流爆发而出。声带不振动。

d ฐานปลายลิ้น เสียงระบิดไม่มีลม เวลาออกเสียง ปลายลิ้นแตะไว้ที่ปุ่มเหงือกบน
กักลมหายใจไว้ในช่องปากแล้วเลื่อนปลายลิ้นลงมาโดยจับฟัน ปล่อยให้ลมระเบิดออก เส้น
เสียงไม่สั่นสะเทือน

t

t [t'] 舌尖阻，送气，清塞音。发音部位和 d 大体上一样，只是气息从口腔爆发而出时要送气。声带不振动。

t ฐานปลายลิ้น เสียงระเบิดมีลม ฐานที่เกิดเสียงเหมือนกับ d โดยส่วนใหญ่เพียงแต่ลมหายใจที่ระเบิดพุ่งออกจากช่องปากจะแรงกว่า เส้นเสียงไม่สั่นสะเทือน

n

n [n] 舌尖阻，鼻音。舌尖顶上齿龈，软腭、小舌下垂，鼻腔打开。声带振动。

n ฐานปลายลิ้น เสียงจมุก เวลาออกเสียง ปลายลิ้นแตะไว้ที่ปุ่มเหงือกบน เพดานอ่อน และลิ้นไก่หย่อนลง แล้วเปิดโพรงจมุกให้ลมหายใจออก เส้นเสียงสั่นสะเทือน

l

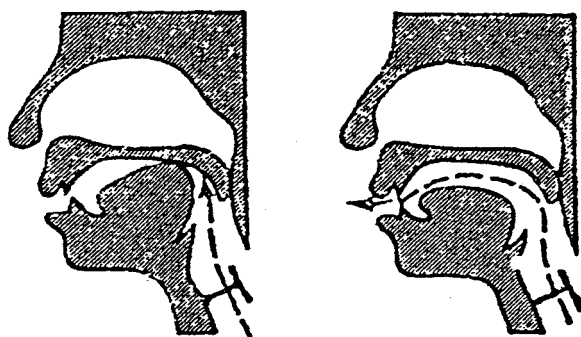
l [l] 舌尖阻，边音。舌尖顶上齿龈，比 n 稍后，气流

从舌前部两边出来。声带振动。

1 ฐานปลายลิ้น เสียงข้างลิ้น เวลาออกเสียง ปลายลิ้นแตะไว้ที่ปุ่มเหงือกบน แต่อยู่
หลังตำแหน่ง n เล็กน้อย ลมหายใจจะออกมาทางสองข้างของส่วนหน้าลิ้น เส้นเสียงสั่น
สะเทือน

g、k 发音示意图

ภาพแสดงการออกเสียง g、k

(1) 蓄气

(2) 发音

กักลม

ออกเสียง

g

g[k] 舌根阻，不送气，清塞音。舌根顶住软腭，猛
使舌根离开软腭，使气流爆发而出。声带不振动。

g ฐานโคนลิ้น เสียงระเบิดไม่มีลม เวลาออกเสียง โคนลิ้นแตะเพดานอ่อน แล้วให้
โคนลิ้นออกห่างจากเพดานอ่อนโดยฉับพลัน ปล่อยให้ลมหายใจระเบิดพุ่งออกมา เส้นเสียงไม่
สั่นสะเทือน

k

k [k'] 舌根阻，送气，清塞音。发音部位和 g 大体上一样，气流从口腔中爆发而出时要送气。声带不振动。

k ฐานโคนลิ้น เสียงระเบิดมีลม ฐานที่เกิดเสียงเหมือนกับ k โดยส่วนใหญ่ แต่ต้องใช้ลมหายใจแรงเมื่อมันระเบิดพุ่งออกจากช่องปาก เส้นเสียงไม่สั่นสะเทือน

h

h [x] 舌根阻，清擦音。舌根接近软腭，气流从中间摩擦而出。声带不振动。

h ฐานโคนลิ้น เสียงเสียดแทรก เวลาออกเสียง โคนลิ้นอยู่ใกล้กับเพดานอ่อน ลมหายใจเสียดแทรกออกจากตรงกลาง เส้นเสียงไม่สั่นสะเทือน

3. 声调 เสียงวรรณยุกต์

汉语跟泰语一样，是有声调的语言。汉语语音有四个基本声调，分别用声调符号来表示：

第一声用 “ - ” 表示。

第二声用 “ ´ ” 表示。

第三声用 “ ˇ ” 表示。

第四声用 “ ` ” 表示。

bā bá bǎ bà

声调不同，表示的意义也不同。例如：yī (一)，yì (亿)。

ภาษาจีนเป็นภาษาที่มีเสียงวรรณยุกต์เช่นเดียวกับภาษาไทย ภาษาจีนมีเสียงวรรณยุกต์พื้นฐาน 4 เสียง แสดงออกโดยการใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์ 4 ตัว ตามลำดับดังนี้

เสียงที่ 1 ใช้เครื่องหมาย -

เสียงที่ 2 ใช้เครื่องหมาย ´

เสียงที่ 3 ใช้เครื่องหมาย ˇ

เสียงที่ 4 ใช้เครื่องหมาย `

bā bá bǎ bà

เมื่อเสียงวรรณยุกต์ต่างกัน ความหมายที่แสดงออกก็ผิดกันด้วย เช่น

yī (一 หนึ่ง) , yì (亿 ร้อยล้าน)

当一个音节的韵母只有一个元音时，声调符号标在元音上，如：bā, mā。元音 i 上有调号时，要去掉 i 上的点，

如：nǐ, dì。一个音节的韵母有两个或两个以上的元音时，声调符号标在其中的主要元音（即音响大的元音）上。如：bái, hǎo。

เมื่อสระในพยางค์เป็นสระเดี่ยว เครื่องหมายวรรณยุกต์จะใส่ไว้บนสระตัวนี้ เช่น bā mǎ หากบนสระ i มีเครื่องหมายวรรณยุกต์ ต้องลบจุดบน i ออก เช่น nǐ, dì ในกรณีที่สระในพยางค์มีสองตัว หรือหลายตัว ให้ใส่เครื่องหมายวรรณยุกต์ไว้บนสระตัวหลัก ในจำนวนนั้น (คือ ตัวที่ออกเสียงก้องที่สุด) เช่น bái, hǎo

4. 拼写规则 หลักเกณฑ์การเขียน

i、u、ü自成音节时，分别写成yi、wu、yu。

ในกรณีที่หน้า i, u, ü ไม่มีพยัญชนะต้นและเป็นพยางค์โดยตัวเอง ก็ให้เขียนเป็น yi, wu, yu ตามลำดับ

5. 变调：三声连读 การแปรเสียงวรรณยุกต์：การอ่านเสียงที่ 3 ซึ่งติดกัน

两个第三声音节连在一起时，前一个要读成第二声。

例如：Nǐ hǎo → Ní hǎo。

เมื่อพยางค์ที่มีวรรณยุกต์เสียงที่ 3 สองพยางค์อยู่ติดกัน ก็ให้อ่านพยางค์หน้าเป็นเสียงที่ 2 เช่น Nǐ hǎo → Ní hǎo

Nǐ hǎo
二、你好
สวัสดี

Cíyǔ
(一) 词语
คำศัพท์ใหม่

yī			
1. 一	(数)	หนึ่ง	
bā			
2. 八	(数)	แปด	
dà			
3. 大	(形)	ใหญ่	
bù			
4. 不	(副)	ไม่	
kǒu			
5. 口	(名、量)	ปาก คน (ลักษณนาม)	
bái			
6. 白	(形)	ขาว	
wǔ			
7. 五	(数)	ห้า	
nǚ			
8. 女	(名)	ผู้หญิง	
mǎ			
9. 马 [馬]	(名)	ม้า	

nǐ
10. 你 (代) คุณ

hǎo
11. 好 (形) ดี สบาย

Zhuānmíng

专名

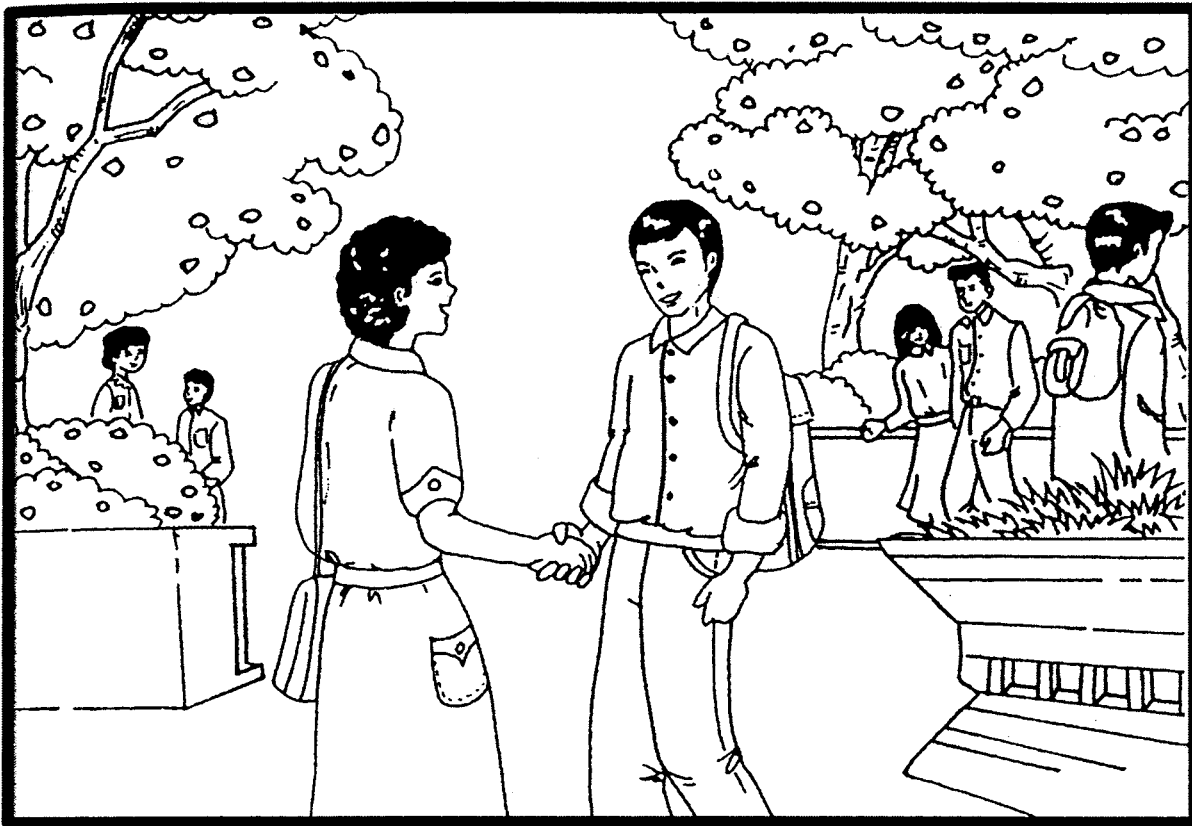
ชื่อเฉพาะ

Wútài
1. 吴泰 อู๋ тай

Mǎlì
2. 马丽 มาลี

Kèwén
(二) 课文

บทเรียน

Wútài : Nǐ hǎo!
吴泰 : 你 好!

อุทัย : สวัสดี

Mǎlì : Nǐ hǎo!
马丽 : 你 好!

มาตี : สวัสดี

Zhùshì
(三) 注释
คำอธิบาย

你好! สวัสดี

汉语常用的问候语。任何时间、任何场合以及任何身

份的人都可用。对方回答时也用“你好”。

คำนี้เป็นคำทักทายที่ใช้บ่อยในภาษาจีน ไม่ว่าเวลาใดสถานที่ใดและต่อบุคคลฐานะใด ก็ใช้ได้ทั้งนั้น เมื่อคู่สนทนาขานตอบก็จะใช้ “你好” เช่นเดียวกัน

Lianxi
三、练习
แบบฝึกหัด

Sì shēng						
(一)	四 声	ผันเสียงวรรณยุกต์สี่เสียง				
yī	yí	yǐ	yì	—	yī	一
bā	bá	bǎ	bà	—	bā	八
dā	dá	dǎ	dà	—	dà	大
bū	bú	bǔ	bù	—	bú	不
kōu	—	kǒu	kòu	—	kǒu	口
bāi	bái	bǎi	bài	—	bái	白
wū	wú	wǔ	wù	—	wǔ	五
—	—	nǚ	nù	—	nǚ	女
mā	má	mǎ	mà	—	mǎ	马
nī	ní	nǐ	nì	—	nǐ	你
hāo	háo	hǎo	hào	—	hǎo	好

Biàn yīn						
(二)	辨 音	จำแนกเสียง				
bā	—	pā	dì	—	tì	
gé	—	ké	bǎi	—	pǎi	
dáo	—	táo	gòu	—	kòu	

Shēngdiào fúhào gē

声调符号歌

บทกลอนเกี่ยวกับการใส่เครื่องหมายวรรณยุกต์

a mǔ chūxiàn bié fàng guò,
a 母 出 现 别 放 过,

มี a ปรากฏ ใส่บน a

méiyǒu a mǔ zhǎo o、e;
没有 a 母 找 o、e;

ไม่มี a สรรหาตัว o, e

i、u bìnglì biāozài hòu,
i、u 并 立 标 在 后,

i, u คู่กันใส่ตัวหลัง

dān ge yùnmǔ búyòng shuō.
单 个 韵 母 不 用 说。

สระเดี่ยวใส่ง่ายไม่ต้องเอ่ย

Dì èr kè
第二课

บทที่ 2

Yuyin

一、语音

ระบบเสียง

Yùnmǔ

(一) 韵母

สระ

鼻韵母 สระประสมเสียงจมูก

an en ang eng ong

单韵母 สระเดี่ยว

-i [ɿ]

Shēngmǔ

(二) 声母

พยัญชนะต้น

z c s

Pinyin
 (三) 拼音
 การประสมเสียง

韵母 สระ 声母 พยัญชนะต้น	an	en	ang	eng	ong
b	ban	ben	bang	beng	
p	pan	pen	Pang	Peng	
m	man	men	mang	meng	
f	fan	fen	fang	feng	
d	dan	den	dang	deng	dong
t	tan		tang	teng	tong
n	nan	nen	nang	neng	nong
l	lan		lang	leng	long
g	gan	gen	gang	geng	gong
k	kan	ken	kang	keng	kong
h	han	hen	hang	heng	hong
z	zan	zen	zang	zeng	zong
c	can	cen	cang	ceng	cong
s	san	sen	sang	seng	song

韵母 สระ 声母 พยัญชนะต้น	a	e	-i	ai	ei	ao	ou
z	za	ze	zi	zai	zei	zao	zou
c	ca	ce	ci	cai		cao	cou
s	sa	se	si	sai		sao	sou

Shēngdiào
(四) 声调
เสียงวรรณยุกต์

1. 变调: 半三声 การแปรเสียงวรรณยุกต์ กึ่งเสียงที่ 3

∨ + -	→ ∨ + -	hěn gāo	สูงมาก
∨ + ˊ	→ ∨ + ˊ	hěn máng	งานยุ่งมาก
∨ + ˋ	→ ∨ + ˋ	hěn dà	ใหญ่มาก
∨ + ˙	→ ∨ + ˙	nimen	พวกคุณ

Qīngshēng

2. 轻声 เสียงเบา

tāmen	พวกเขา
máng ma	งานยุ่งไหม
nimen	พวกคุณ
bàba	พ่อ

Zhùshì
(五) 注释
คำอธิบาย

1. 发音要领 จุดสำคัญในการออกเสียง

(1) 鼻韵母 สระประสมเสียงจมูก an en ang eng ong

an และ en 都有 n 韵尾。发 n 尾音时，舌尖向前伸，顶住上齿齦再发鼻音。

an และ en ล้วนมีตัวสะกด n (น) อยู่ท้ายสระ เวลาออกเสียง n ปลายลิ้นขึ้นไปข้างหน้าแตะไว้ที่ปุ่มเหงือกบน แล้วออกเสียงจมุก

an, 先后舌位较前的 a , 然后发 n 的本音, 即 a → n = an。

เมื่อผสมเสียง an ให้ออกเสียง a ซึ่งลิ้นอยู่หน้าก่อน แล้วค่อยออกเสียงแท้ของ n ซึ่งก็คือ a → n = an

en, 先发舌位较自然的中央元音 e , 接着发 n , 即 e → n = en。

เมื่อผสมเสียง en ให้ออกเสียงสระกลาง e ซึ่งลิ้นอยู่ในตำแหน่งที่ค่อนข้างเป็นธรรมชาติ ต่อจากนั้นออกเสียง n ซึ่งก็คือ e → n = en.

ang, eng และ ong 都有 ng 韵尾。ng [ŋ] 是舌根浊鼻音。发音时，舌根后缩抵住软腭，声带振动，气流从鼻腔通过。

ส่วน ang , eng และ ong ล้วนมีตัวสะกด ng (ง) อยู่ท้ายสระ สำหรับ ng

[ŋ] เป็นเสียงจมูกรฐานโคนลิ้น เวลาออกเสียงโคนลิ้นจะถอยไปแตะเพดานอ่อน เส้นเสียงสั้น สะเทือน ลมหายใจจะผ่านออกมาทางโพรงจมูก

ang, 发音顺序是 a → ng = ang。

เมื่อผสมเสียง ang อันดับการออกเสียงคือ a → ng = ang。

eng, 先发中央元音 e, 接着发 ng, 即 e → ng = eng。

เมื่อผสมเสียง eng ให้ออกเสียงสระกลาง e ก่อน แล้วตามด้วยเสียง ng ซึ่งก็คือ e → ng = eng。

ong, 先发圆唇近似 u 的 o, 接着发 ng, 即 o → ng = ong。

เมื่อผสมเสียง ong ให้ออกเสียง o ซึ่งห่อริมฝีปากกลมคล้ายกับ u แล้วตาม ด้วยเสียง ng ซึ่งก็คือ o → ng = ong

(2) 声母พยัญชนะต้น z c s

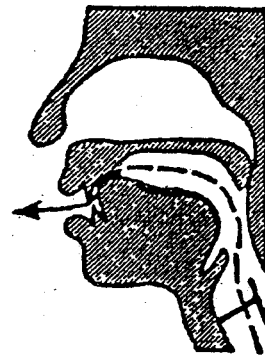
z、c 发音示意图

ภาพแสดงการออกเสียง z, c

(1) 蓄气

กักลม

(2) 发音

ออกเสียง

z

z [ts] 舌尖前阻，不送气，清塞擦音。发音时舌尖平伸，顶上齿背，然后舌尖移开些，让气流从口腔中所留的空隙间摩擦出来。声带不振动。

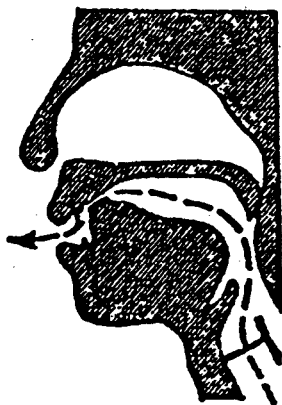
z ฐานปลายลิ้น-หลังฟัน เสียงระเบิด-เสียดแทรกไม่มีลม เวลาออกเสียง ปลายลิ้นยื่นไปแตะหลังฟันบน แล้วขยับปลายลิ้นออกห่างเล็กน้อย ให้ลมหายใจเสียดแทรกออกมาจากช่องปาก เส้นเสียงไม่สั่นสะเทือน

c

c [ts'] 舌尖前阻，送气，清塞擦音。发音部位和 z 大体上一样，要尽量送气。

c ฐานปลายลิ้น-หลังฟัน เสียงระเบิด-เสียดแทรกมีลม ฐานที่เกิดเสียงเหมือนกับ z โดยส่วนใหญ่ แต่ต้องให้ลมหายใจพุ่งออกมาโดยแรงเต็มที่

S

S

s [s] 舌尖前阻，清擦音。舌头接近下齿背，气流从舌面中缝跟上齿中间摩擦而出。

S ฐานปลายลิ้น-หลังฟัน เสียงเสียดแทรก เวลาออกเสียง ปลายลิ้นอยู่ใกล้หลังฟันล่าง ลมหายใจจะเสียดแทรกออกมาจากช่องว่างระหว่างกลางลิ้นกับหลังฟันบน

2. zi、ci、si 中的韵母 声母在韵母后面 zi、ci、si

zi、ci、si 中的韵母是舌尖前元音 [ɿ]，用字母 i 表示。因为汉语普通话中 [ɿ]，不出现在 z、c、s 之后，所以 zi、ci、si 中的韵母 i 绝不能读成 [i]。

สระของ zi, ci, si คือ สระปลายลิ้นส่วนหน้า [ɿ] (อี) ใช้ตัว i มาแสดง เนื่องจากเสียง [i] (อี) ไม่ปรากฏอยู่หลัง z, c, s ฉะนั้นสระ i (อี) ใน zi, ci, si จะอ่านเป็นเสียง

[i] (อี) ไม่ได้เป็นอันขาด

3. 变调：半三声 การแปรเสียงวรรณยุกต์ : กึ่งเสียงที่ 3

第三声在第一、二、四声和大部分轻声字前边时，要读成半三声，就是只读原来第三声的前一半降调。例如：

hěn gāo , hěn máng , hěn dà , nǐmen 。

ในกรณีเสียงที่ 3 อยู่หน้าพยางค์เสียงวรรณยุกต์ที่ 1 2 4 และหน้าพยางค์เสียงเบา ส่วนใหญ่ก็ให้อ่านเป็นกึ่งเสียงที่ 3 กล่าวคือ เพียงแต่อ่านเสียงต่ำในครั้งแรกของเสียงที่ 3 เดิมเท่านั้น เช่น hěn gāo , hěn máng , hěn dà , nǐmen .

4. 轻声 เสียงเบา

普通话里有一些音节读得又轻又短，叫做轻声。轻声不标调号。例如：tāmen , nǐmen , bàba 。

ในภาษาจีนกลาง มีบางพยางค์ต้องอ่านออกเสียงให้เบาและห้วน เรียกกันว่า “เสียงเบา” พยางค์เสียงเบาจะไม่ใส่เครื่องหมายวรรณยุกต์ เช่น tāmen , nǐmen , bàba .

Nǐ máng ma ?

二、你忙吗？

คุณงานยุ่งไหม?

Cíyǔ

(一) 词语

คำศัพท์ใหม่

máng			
1. 忙	(形)		งานยุ่ง
ma			
2. 吗 [嗎]	(助)		ไหม หรือ
hěn			
3. 很	(副)		มาก อย่างยิ่ง
bàba			
4. 爸爸	(名)		พ่อ
māma			
5. 妈妈 [媽]	(名)		แม่
tā			
6. 他	(代)		เขา
tā			
7. 她	(代)		หล่อน เธอ
tāmen			
8. 他们 [們]	(代)		พวกเขา
nǐmen			
9. 你们	(代)		พวกคุณ

dōu			
10. 都	(副)		ล้วนแต่ ทั้งนั้น
ne			
11. 呢	(助)		ละ (แต่)
nán			
12. 难 [難]	(形)		ยาก
dǒng			
13. 懂	(动)		เข้าใจ
lèi			
14. 累	(形)		เหนื่อย
Hànzi			
15. 汉字 [漢]	(名)		ตัวอักษรจีน
sān			
16. 三	(数)		สาม
sì			
17. 四	(数)		สี่

Kèwén
(二) 课文

บทเรียน

Wútài : Nǐ hǎo ma?
吴泰 : 你 好 吗?

อุทัย : คุณสบายดีหรือ?

Mǎlì : Hěn hǎo.
马丽 : 很 好。

มาลี : สบายดีมาก

Wútài : Nǐ bàba、māma hǎo ma?
吴泰 : 你 爸爸、妈妈 好 吗?

อุทัย : คุณพ่อ คุณแม่คุณสบายดีหรือ ?

Mǎlì : Tāmen dōu hěn hǎo.
马丽 : 他们 都 很 好。

มาลี : ท่านทั้งสองล้วนสบายดีมาก

Wútài : Nǐ máng ma?
吴泰 : 你 忙 吗?

อุทัย : คุณงานยุ่งไหม?

Mǎlì : Bù máng. Nǐ ne?
马丽 : 不 忙 。 你 呢?

มาลี : ไม่ยุ่งหรอก คุณล่ะ?

Wútài : Hěn máng.
吴泰 : 很 忙 。

อุทัย : ยุ่งมาก

Zhùshì

(三) 注释

คำอธิบาย

1. “你好吗?” “你忙吗?” คุณสบายดีหรือ? คุณงานยุ่งไหม?

常用问候语。一般用于相识的人之间。

เป็นคำทักทายที่ใช้บ่อย โดยทั่วไปจะใช้ในหมู่ผู้รู้จักคุ้นเคยกัน

2. “你呢?” คุณล่ะ?

承接上面的话题提出问题。例如：“我很忙。你呢?”。

“你呢？”意思是“你忙吗？”

เป็นการตั้งคำถามขึ้น เพื่อให้รับกับประเด็นที่พูดกันมาก่อน เช่น 我很忙。你呢？คำว่า 你呢？(แล้วคุณล่ะ?) ในที่นี้จะหมายความว่า 你忙吗？(คุณงานยุ่งไหม?)

Liànxí
四、练习
แบบฝึกหัด

Sì shēng

(一) 四 声 ผันเสียงวรรณยุกต์สี่เสียง

māng	máng	mǎng	—	—	máng	忙
—	hén	hěn	hèn	—	hěn	很
nān	nan	nǎn	nàn	—	nán	难
dōng	—	dǒng	dòng	—	dǒng	懂
zī	—	zǐ	zì	—	Hànzì	汉字
sān	—	sǎn	sàn	—	sān	三
sī	—	sǐ	sì	—	sì	四

Biàn yīn

(二) 辨 音 จำแนกเสียง

bàn	—	bàng	pēn	—	pēng
dàn	—	dèn	táng	—	téng
néng	—	nóng	lǎng	—	lǒng
gēn	—	gěng	hāng	—	hēng
kǎn	—	kěn			

Dì sān kè
第三课

บทที่ 3

Yǔyīn

一、语音

ระบบเสียง

Yùnmǔ

(一) 韵母

สระ

复韵母 สระประสม

ia ie iao iou (-iu)

鼻韵母 สระประสมเสียงจมูก

ian in iang ing iong

卷舌韵母 สระห่อลิ้น

er

Shēngmǔ

(二) 声母

พยัญชนะต้น

j q x

Pinyin
(三) 拼音
การประสมเสียง

韵母 สระ 声母 พยัญชนะต้น	i	ia	ie	iao	iou (-iu)	ian
j	ji	jia	jie	jiao	jiu	jian
q	qi	qia	qie	qiao	qiu	qian
x	xi	xia	xie	xiao	xiu	xian
零声母	yi	ya	ye	yao	you	yan

韵母 สระ 声母 พยัญชนะต้น	in	iang	ing	iong	ü
j	jin	jiang	jing	jiong	ju
q	qin	qiang	qing	qiong	qu
x	xin	xiang	xing	xiong	xu
零声母	yin	yang	ying	yong	yu

Shēngdiào
(四) 声调
เสียงวรรณยุกต์

“不”的变调 การแปรเสียงวรรณยุกต์ของ 不

bù gāo

bù tīng

bù máng

bù nán

bù hǎo

bù dǒng

bú niàn

bú xiè

ing , 先发 i, 接着发 ng 。 即 $i \rightarrow ng = ing$ 。

ing ออกเสียง i ก่อน ตามด้วยเสียง ng (ง). ซึ่งก็คือ $i \rightarrow ng = ing$

iong , 先发 i, 接着发 ong 。 即 $i \rightarrow ong = iong$ 。

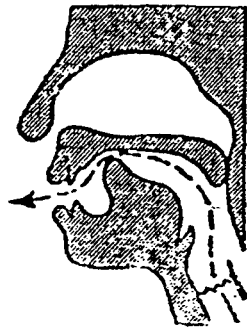
iong ออกเสียง i ก่อน ตามด้วย ong ซึ่งก็คือ $i \rightarrow ong = iong$

(3) 卷舌韵母 er ระห่อลิ้น er

发音时，口形略开，舌位居中，在发 e 的同时，舌尖很快向上一卷。er 是个特别的单韵母，其中 r 只是表示卷舌动作的符号，并不代表音素，不是辅音 r。

เวลาออกเสียง อ้าปากเล็กน้อย ตำแหน่งลิ้นอยู่ตรงกลาง พร้อมกับออกเสียง e ปลายลิ้นต้องรีบห่อขึ้นไปแตะข้างบน er เป็นสระเดี่ยวที่พิเศษกว่าตัวอื่น ตัว r หลัง e เป็นเครื่องหมายแสดงว่าห่อลิ้นเท่านั้น มิได้ทำหน้าที่แทนเสียง และไม่ใช่ตัวพยัญชนะ r (รื่อ)

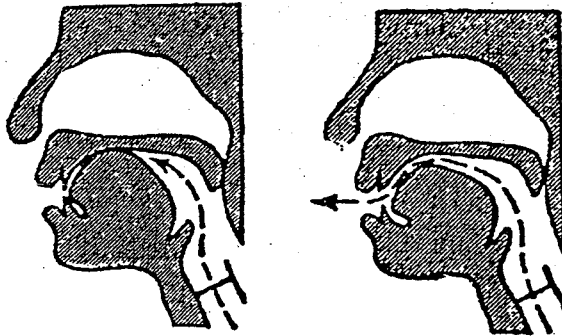
er

(4) 声母 พยัญชนะต้น j q x

j, q 发音示意图

ภาพแสดงการออกเสียง j, q

(1) 蓄气

(2) 发音

กักลม

ออกเสียง

j

j [tɕ] 舌面阻，不送气，清塞擦音。舌面前部贴硬腭，舌尖顶下齿背，气流从舌面前部与硬腭之间爆发摩擦而出。声带不振动。

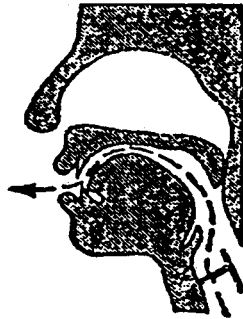
j ฐานกลางลิ้น เสียงระเบิด-เสียดแทรกไม่มีลม เวลาออกเสียง ส่วนหน้าของกลางลิ้นแตะเพดานแข็ง ปลายลิ้นแตะหลังฟันล่าง ลมหายใจระเบิดและเสียดแทรกออกมาจากช่องระหว่างส่วนหน้าของกลางลิ้นกับเพดานแข็ง เส้นเสียงไม่สั่นสะเทือน

q

q [tɕʰ] 舌面阻，送气，清塞擦音。发音部位与 j 大体上一样，要尽量送气。

q ฐานกลางลิ้น เสียงระเบิด-เสียดแทรกมีลม ฐานที่เกิดเสียงเหมือนกับ j โดยส่วนใหญ่
แต่ต้องปล่อยลมหายใจแรงเต็มที่

x

x

x [ɣ] 舌面阻，清擦音。舌面前部与硬腭相近，气流从舌面前部与硬腭间摩擦而出。声带不振动。

x ฐานกลางลิ้น เสียงเสียดแทรก เวลาออกเสียง ส่วนหน้าของกลางลิ้นอยู่ใกล้กับเพดานแข็ง ลมหายใจเสียดแทรกออกมาตรงช่องนี้ เส้นเสียงไม่สั่นสะเทือน

2. 儿化韵母 er สระ er ที่ปลายเสียงที่เป็น -r

“er” 是一个卷舌韵母，可以自成音节。例如：èr (二)。

“er” 可以和其它的韵母结合成一个儿化韵母。儿化韵母的拼音写法是在原韵母之后加“r”。例如：nǎr , nàr。

er เป็นสระห่อลิ้น สามารถเป็นพยางค์โดยตัวเอง เช่น èr (สอง) และสามารถเชื่อมต่อกับสระตัวอื่นให้เป็นเสียง 儿化 วิธีเขียนสระ 儿化 นั่นคือเติม r ไว้ท้ายสระตัวเดิม เช่น nǎr , nàr

3. 拼写规则 หลักเกณฑ์การเขียน

(1) iou 前面加声母时写成 -iu，例如：liù，jiǔ。声调符号标在 u 上。

ในกรณีที่ iou มีพยัญชนะต้นอยู่ข้างหน้า ให้เขียนลดรูปเป็น -iu เช่น liù , jiǔ โดยใส่เครื่องหมายวรรณยุกต์ไว้บนตัว u

(2) ü 及由 ü 开头的韵母和 j、q、x 相拼时，ü 上面的两点省去。

ü และสระที่ขึ้นต้นด้วย ü เมื่อผสมเสียงกับ j , q , x ก็ให้ลบสองจุดบน ü ออกเสีย

(3) 以 i 开头的韵母自成音节时，要按情况分别把 i 改成 y 或在前面加 y。

เมื่อสระที่ขึ้นต้นด้วย i เป็นพยางค์โดยตัวเอง เวลาเขียน ต้องเปลี่ยน i เป็น y หรือ เติมหน้าด้วย y ตามแต่กรณี

4. “不”的变调 การแปรเสียงวรรณยุกต์ของ 不

“不”单用，或在第一、二、三声字前边时读成第四声 (bù)，例如：bù gāo，bù máng，bù hǎo。在第四声

字前边时读成第二声 (bú), 例如: bú dà, bú kàn

เมื่อ 不 ใช้โดยลำพังหรืออยู่หน้าพยางค์เสียงวรรณยุกต์ที่ 1, 2 และ 3 ให้อ่านเป็น เสียงที่ 4 (bù) เช่น bù gāo, bù máng, bù hǎo แต่เมื่ออยู่หน้าพยางค์เสียงที่ 4 ก็ให้อ่านเป็นเสียงที่ 2 (bú) เช่น bú dà, bú kàn

Cíyǔ
(一) 词语
คำศัพท์ใหม่

nín		
1. 您	(代)	ท่าน
qǐng		
2. 请 [請]	(动)	เชิญ โปรด
jìn		
3. 进 [進]	(动)	เข้า
de		
4. 的	(助)	ของ ที่ ซึ่ง (คำช่วย)
fēng		
5. 封	(量)	ฉบับ (ลักษณนาม)
xìn		
6. 信	(名)	จดหมาย

xièxiè	7. 谢谢 [謝]	(动)	ขอบคุณ
bú kèqì	8. 不客气 [氣]		ไม่ต้องเกรงใจ
qù	9. 去	(动)	ไป
nǎr	10. 哪儿 [兒]	(代)	ที่ไหน
yóujú	11. 邮局 [郵]	(名)	ที่ทำการไปรษณีย์
yínháng	12. 银行 [銀]	(名)	ธนาคาร
zài	13. 在	(动、介)	อยู่ ที่ ณ
xībian	14. 西边 [邊]	(名)	ทางตะวันตก
zàijiàn	15. 再见 [見]	(动)	ลา ก่อน พบกันใหม่
liù	16. 六	(数)	หก
qī	17. 七	(数)	เจ็ด
jiǔ	18. 九	(数)	เก้า
yě	19. 也	(副)	ก็ ด้วย เช่นกัน

Zhuānmíng

专 名

ชื่อเฉพาะ

- Sòngxī
1. 宋 西 สมศรี
- Báihuá
2. 白 华 [華] ไปหา
- Dōngfāng Dàfàndiàn
3. 东 方 大 饭 店 [東飯] โรงแรมตงฟาง

Kèwén

(二) 课 文

บทเรียน

1. ('宋西给马丽去送信)

(สมศรีนำจดหมายไปให้มาลี)

Mǎlì : Nǐ hǎo!

马丽 : 你 好!

มาลี : สวัสดี

Sòngxī : Nǐ hǎo!

宋西 : 你 好!

มาลี : สวัสดี

Mǎlì : Qǐng jìn!

马丽 : 请 进!

มาลี : เชิญเข้ามา

Sòngxī: Nǐ de yì fēng xìn.
宋西: 你的一封信。

สมศรี : จดหมายของเธอฉบับหนึ่ง

Mǎlì : Xièxiè!
马丽 : 谢谢!

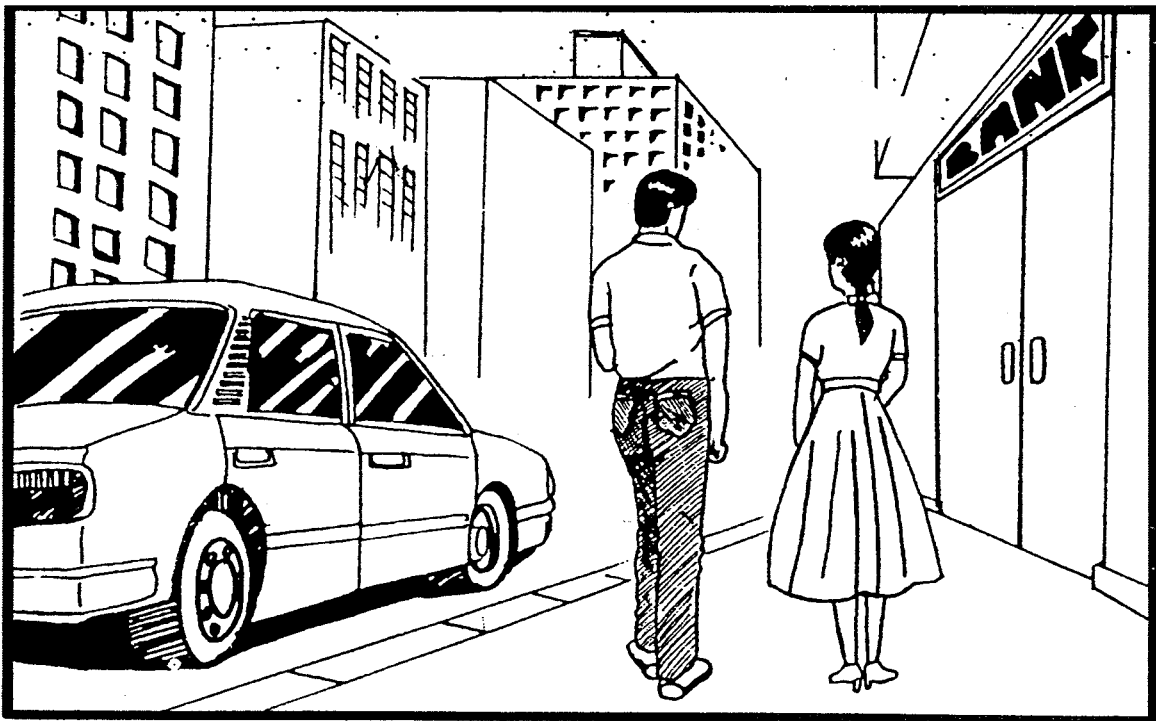
มาลี : ขอบคุณ

Sòngxī: Bú kèqì.
宋西: 不客气。

สมศรี : ไม่ต้องเกรงใจ

2. (吴泰在路上遇到白华老师)

(อุทัยพบอาจารย์ไปหว่าระหว่างทาง)

- Wútài : Nín qù nǎr ?
 吴泰 : 您去哪儿?
- อุทัย : ท่านจะไปไหนครับ?
- Bái Huá : Qù yóujú. Nǐ ne?
 白华 : 去邮局。你呢?
- ไปหว่า : จะไปที่ทำการไปรษณีย์ เธอละ?
- Wútài : Qù yínháng.
 吴泰 : 去银行。
- อุทัย : จะไปธนาคารครับ
- Bái Huá : Yínháng zài nǎr ?
 白华 : 银行在哪儿?
- ไปหว่า : ธนาคารอยู่ไหนนะ?
- Wútài : Zài Dōngfāng Dàfàndiàn xībian.
 吴泰 : 在东方大饭店西边。
- อุทัย : อยู่ทางตะวันตกของโรงแรมตงฟางครับ
- Bái Huá : Zàijiàn!
 白华 : 再见!
- ไปหว่า : พบกันใหม่นะ
- Wútài : Zàijiàn!
 吴泰 : 再见!
- อุทัย : ครับ สวัสดีครับ

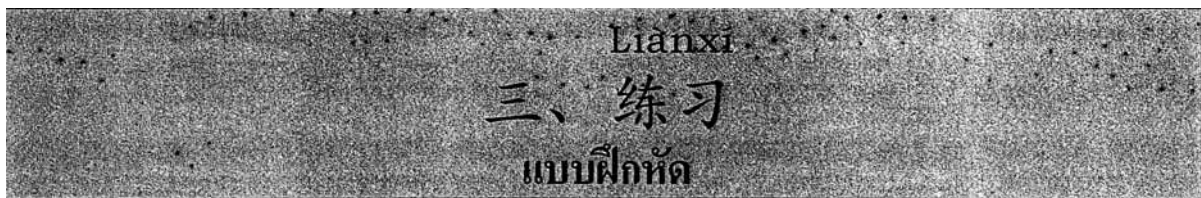
Zhùshì
(三) 注释

คำอธิบาย

您 ท่าน

“您”是“你”的尊称。通常对老年人或长辈讲话时称“您”。为了表示礼貌，对同辈人，特别是初次见面时，也常用“您”。

您 เป็นคำยกย่องของ 你 เมื่อเราพูดกับผู้สูงอายุหรือผู้อาวุโส ตามปกติจะเรียก ท่าน ว่า 您 เมื่อเราพูดกับคนรุ่นราวเดียวกัน โดยเฉพาะเมื่อพบกันเป็นครั้งแรกก็มักใช้ 您 เพื่อแสดงความสุภาพ

Sì shēng

(一) 四 声 ฝึกผันเสียงวรรณยุกต์สี่เสียง

qīng	qíng	qǐng	qìng	— qǐng	请
jīn	—	jǐn	jìn	— jìn	进
xīn	xín	xǐn	xìn	— xìn	信
xiē	xié	xiě	xiè	— xièxie	谢谢
qū	qú	qǔ	qù	— qù	去
yōu	yóu	yǒu	yòu	— yóujú	邮局
yīn	yín	yǐn	yìn	— yínháng	银行

Dì sì kè
第四课

บทที่ 4

Yǔyīn

一、语音

ระบบเสียง

Yùnmǔ

(一) 韵母

สระ

复韵母 สระประสม

ua uo uai uei(-ui) üe

鼻韵母 สระประสมเสียงจมูก

uan uen(-un) uang ueng üan ün

单韵母 สระเดี่ยว

- i [ɿ]

Shēngmǔ

(二) 声母

พยัญชนะต้น

zh ch sh r

Pinyin
 (三) 拼音
 การประสมเสียง

韵母 สระ 声母 พยัญชนะต้น	ua	uo	uai	uei (-ui)	uan	uen (-un)	uang	ueng
d		duo		dui	duan	dun		
t		tuo		tui	tuan	tun		
n		nuo			nuan			
l		luo			luan	lun		
z		zuo		zui	zuan	zun		
c		cuo		cui	cuan	cun		
s		suo		sui	suan	sun		
zh	zhua	zhuo	zhuai	zhui	zhuan	zhun	zhuang	
ch	chua	chuo	chuai	chui	chuan	chun	chuang	
sh	shua	shuo	shuai	shui	shuan	shun	shuang	
r	rua	ruo		ruì	ruan	run		
g	gua	guo	guai	gui	guan	gun	guang	
k	kua	kuo	kuai	kui	kuan	kun	kuang	
h	hua	huo	huai	hui	huan	hun	huang	
零声母	wa	wo	wai	wei	wan	wen	wang	weng

韵母 สระ 声母 พยัญชนะต้น	ü	üe	üan	ün
n	nü	nüe		
l	lü	lüe		
j	ju	jue	juan	jun
q	qu	que	quan	qun
x	xu	xue	xuan	xun
零声母	yu	yue	yuan	yun

Shēngdiào
(四) 声调
เสียงวรรณยุกต์

词语声调表

ตารางเสียงวรรณยุกต์ของกลุ่มคำ

	gāo	máng	hǎo	dà	de
tā	tā gāo	tā máng	tā hǎo	tā dà	tā de
nín	nín gāo	nín máng	nín hǎo	nín dà	nín de
hěn	hěn gāo	hěn máng	hěn hǎo	hěn dà	hǎo de
tài	tài gāo	tài máng	tài hǎo	tài dà	dà de

Zhùshì
(五) 注释
คำอธิบาย

1. 发音要领 จุดสำคัญในการออกเสียง

(1) 复韵母 สระประสม ua uo uai uei

ua, 先发舌位较高而圆唇的 u, 然后把舌位逐渐降低, 口腔逐渐张大, 唇形逐渐变成不圆, 发音到 a, 即 u → a = ua。

ua ออกเสียง u ที่ลิ้นอยู่สูงและริมฝีปากห่อกลมเสียก่อน แล้วค่อยๆ ลดระดับลิ้นลง และอ้าปากให้กว้างขึ้น ริมฝีปากค่อยๆ เปลี่ยนเป็นรูปรี ออกเสียงไปจนถึง a ซึ่งก็คือ u → a = ua

uo, 先发 u, 然后逐渐降低舌位, 嘴唇由圆变为略圆, 继续发音到 o, 即 u → o = uo。

uo ออกเสียง u ก่อน แล้วค่อย ๆ ลดระดับลิ้นลง รูปริมฝีปากเปลี่ยนจากห่อกลม เป็นกึ่งกลม ออกเสียงต่อไปจนถึง o ซึ่งก็คือ $u \rightarrow o = uo$

uai, 先发 u , 然后发 ai , 即 $u \rightarrow ai = uai$ 。

uai ออกเสียง u ก่อน แล้วออกเสียง ai ซึ่งก็คือ $u \rightarrow ai = uai$

uei , 先发 u , 然后后 ei , 即 $u \rightarrow ei = uei$ 。

uei ออกเสียง u ก่อน แล้วออกเสียง ei ซึ่งก็คือ $u \rightarrow ei = uei$

(2) 鼻韵母 สระประสมเสียงจมูก uan uen uang ueng

uan, 先发 u , 然后发 an , 即 $u \rightarrow an = uan$ 。

uan ออกเสียง u ก่อน แล้วออกเสียง an ซึ่งก็คือ $u \rightarrow an = uan$

uen, 先发 u , 然后发 en , 即 $u \rightarrow e = uen$ 。

uen ออกเสียง u ก่อน แล้วออกเสียง en ซึ่งก็คือ $u \rightarrow en = uen$

uang, 先发 u ; 然后发 ang, 即 $u \rightarrow ang = uang$ 。

uang ออกเสียง u ก่อน แล้วออกเสียง ang ซึ่งก็คือ $u \rightarrow ang = uang$

ueng, 先发 u , 然后发 eng , 即 $u \rightarrow eng = ueng$ 。

ueng ออกเสียง u ก่อน แล้วออกเสียง eng ซึ่งก็คือ $u \rightarrow eng = ueng$

(3) ü 行韵母 สระบรรทัด ü

üe, 这里的 e 也跟 ie 后面的 e 一样, 读作 [ε], 写作 “ê”。先发 ü , 然后逐渐降低舌位, 唇形由圆变为不圆, 发到 e , 即 $ü \rightarrow e = üe$ 。

üe , e ที่อยู่หลัง ü นี้ก็เช่นเดียวกับ e ที่อยู่หลัง ie อ่านว่า [ε] (เอ), ให้เขียนเป็น ê ต้องออกเสียง ü ก่อน แล้วค่อย ๆ ลดระดับลิ้นให้ต่ำลง ริมฝีปากเปลี่ยนรูปจากห่อกลมเป็นไม่กลม ออกเสียงไปจนถึง e ซึ่งก็คือ ü → e = üe (üe จัดอยู่ในสระประสม)

üan, 先发 ü, 然后发 an (这个 an 实际上 a 的舌位高一些), 即 ü → an = üan。

üan ออกเสียง ü ก่อน แล้วออกเสียง an (โดยความจริงแล้ว a ใน an ตัวนี้มีตำแหน่งลิ้นที่สูงเล็กน้อย) ซึ่งก็คือ ü → an = üan (üan จัดอยู่ในสระประสมเสียงจุมก)

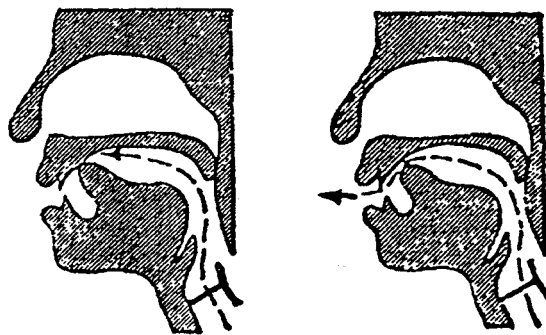
ün, 先发 ü, 接着发前鼻音 n 的本音, 即 ü → n = ün。

ün ออกเสียง ü ก่อน ตามด้วยเสียงแท้ของ n (น) ที่เป็นเสียงจุมกส่วนหน้าซึ่งก็คือ ü → n = ün (ün จัดอยู่ในสระประสมเสียงจุมก)

(4) 声母 พยัญชนะต้น zh ch sh r

zh、ch 发音示意图

ภาพแสดงการออกเสียง zh , ch

(1) 蓄气

กักลม

(2) 发音

ออกเสียง

zh

zh [tʂ] 舌尖后阻，不送气，清塞擦音。舌尖上卷顶住硬腭，气流从舌尖与硬腭间爆发摩擦而出。声带不振动。

zh ฐานปลายลิ้น-เพดานแข็ง เสียงระเบิด-เสียดแทรกไม่มีลม เวลาออกเสียงปลายลิ้นห่อตัวกระดกขึ้นไปแตะเพดานแข็ง ลมหายใจระเบิดและเสียดแทรกออกมาระหว่างปลายลิ้นกับเพดานแข็ง เส้นเสียงไม่สั่นสะเทือน

ch

ch [tʂʰ] 舌尖后阻，送气，清塞擦音。发音部位与 zh 大体上一样，要尽量送气。

ch ฐานปลายลิ้น-เพดานแข็ง เสียงระเบิด-เสียดแทรกมีลม เวลาออกเสียง ฐานที่เกิดเสียงเหมือนกับ zh โดยส่วนใหญ่ แต่ต้องปล่อยลมหายใจแรงเต็มที่

sh

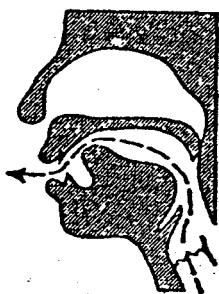

sh

sh [ʃ] 舌尖后阻，清擦音。舌尖上卷，接近硬腭，气流从舌尖与硬腭间爆发摩擦而出。声带不振动。

sh ฐานปลายลิ้น-เพดานแข็ง เสียงเสียดแทรก เวลาออกเสียงปลายลิ้นห่อตัวกระดกขึ้นไปอยู่ใกล้กับเพดานแข็งลมหายใจเสียดแทรกออกมาระหว่างปลายลิ้นกับเพดานแข็ง เส้นเสียงไม่สั่นสะเทือน

r

r

r [ʐ] 舌尖后阻，浊擦音。发音部位与 sh 一样，但 r 是浊擦音。声带振动。

r ฐานปลายลิ้น-เพดานแข็ง เสียงเสียดแทรก ฐานที่เกิดเสียงเหมือนกับ sh แต่ผิดกันตรงที่ r เป็นเสียงเสียดแทรกซึ่งเส้นเสียงต้องสั่นสะเทือน

2. zhi、chi、shi、ri 中的韵母 สระที่เกาะอยู่ข้างหลัง zhi
chi· shi ri

zhi、chi、shi、ri 的韵母是舌尖后元音 [ɯ]，用字母 i 表示。因为汉语普通话中 [i] 不出现在 zh、ch、sh、r 之后，所以 zhi、chi、shi、ri 中的韵母 i 一定不能读成 [i]。

สระที่เกาะอยู่ข้างหลัง zhi chi shi ri นั้น เป็นสระปลายลิ้นส่วนหลัง [ɯ] (อีอ) ใช้ตัว i มาแทนเสียง เนื่องจากเสียง i (อี) ในภาษาจีนกลางจะไม่ปรากฏอยู่หลัง zh ch sh r ฉะนั้นสระ i ซึ่งอยู่หลัง zhi chi shi ri จะอ่านเป็น (อี) ไม่ได้

3. 拼写规则 หลักเกณฑ์การเขียน

(1) uei、uen 前面加声母时写成 -ui -un。例如：dui，dūn。-ui 跟声母相拼；声调符号标在 i 上。

ในกรณีที่น่า uei、 uen มีพยัญชนะต้น ก็ให้เขียนลดรูปเป็น -ui -un เช่น duì, dūn หากหน้า -ui มีพยัญชนะต้น ก็ให้ใส่เครื่องหมายวรรณยุกต์ไว้บน i

(2) u 在零声母音节中的写法如下:

วิธีเขียนพยางค์ที่ขึ้นต้นด้วย u ซึ่งไม่มีพยัญชนะต้นนำหน้านั้น ให้เปลี่ยน u เป็น w ดังนี้

ua	—	wa	uan	—	wan
uo	—	wo	uen	—	wen
uai	—	wai	uang	—	wang
uei	—	wei	ueng	—	weng

(3) üe、üan、ün 自成音节时，分别写成 yue、yuan、yun。

เมื่อ üe、üan、ün เป็นพยางค์โดยตัวเอง ก็ให้เขียนเป็น yue、yuan、yun ตามลำดับ

Ni shì nǎ guó rén ?
 二、你是哪国人?
 คุณเป็นคนชาติไหน?

Cíyǔ

(一) 词语

คำศัพท์ใหม่

shì		
1. 是	(动)	คือ เป็น
nǎ		
2. 哪	(代)	ไหน

guó	3. 国 [國]	(名)	ประเทศ ชาติ
rén	4. 人	(名)	คน ชาว
wǒ	5. 我	(代)	ฉัน
wǒmen	6. 我们 [們]	(代)	เรา พวกเรา
guì xìng	7. 贵姓 [貴]		นามสกุล (แซ่) อะไร
xìng	8. 姓	(动、名)	นามสกุล แซ่
jiào	9. 叫	(动)	เรียกว่า
shénme	10. 什么 [甚麼]	(代)	อะไร
míngzi	11. 名字	(名)	ชื่อ นาม
xuéshēng	12. 学生 [學]	(名)	นักเรียน นักศึกษา
xuéxí	13. 学习 [學習]	(动)	เรียน ศึกษา
Hànyǔ	14. 汉语 [漢語]	(名)	ภาษาจีน
Tàiyǔ	15. 泰语	(名)	ภาษาไทย
Rìyǔ	16. 日语	(名)	ภาษาญี่ปุ่น
shí	17. 十	(数)	สิบ

lǎoshī
18. 老师 [師] (名) ครู อาจารย์

Zhuānmíng

专 名

ชื่อเฉพาะ

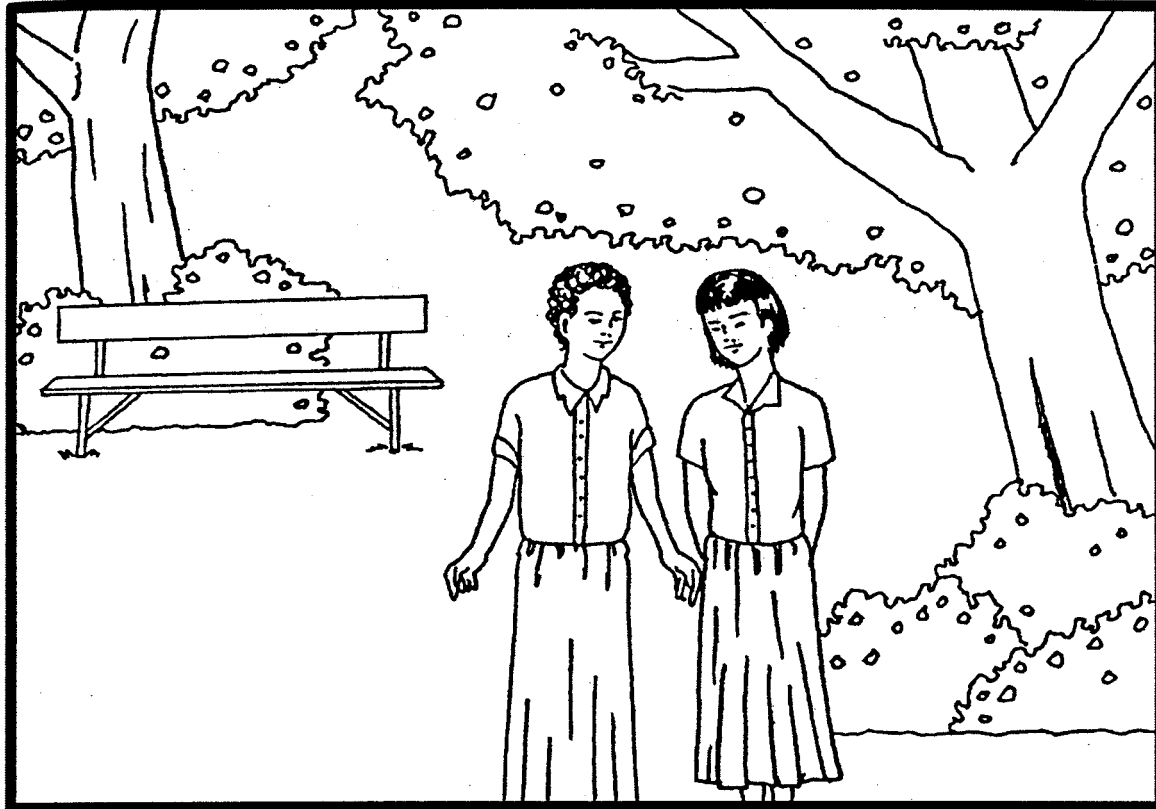
Wáng Fāng	
1. 王 芳	หวังฟาง
Tàiguó	
2. 泰国	ประเทศไทย
Zhōngguó	
3. 中 国	ประเทศจีน
Jīngdū Dàxué	
4. 京都 大学	มหาวิทยาลัยนครหลวง

Kèwén

(二) 课文

บทเรียน

(马丽在公园里遇到刚来泰国的王芳)
(มาลีพบหวังฟางซึ่งเพิ่งมาอยู่เมืองไทย ณ สวนสาธารณะแห่งหนึ่ง)

Mǎ lì : Nǐ hǎo!

马丽 : 你好!

มาลี : สวัสดี

Wáng Fāng : Nǐ hǎo!

王芳 : 你好!

หวังฟาง : สวัสดี

Mǎ lì : Nǐ shì nǎ guó rén?

马丽 : 你是哪国人?

มาลี : คุณเป็นคนชาติไหน?

Wáng Fāng : Wǒ shì Zhōngguó rén.

王芳 : 我是中国人。

หวังฟาง : ฉันเป็นคนจีน

Mǎ lì : Nǐ guì xìng?

马丽 : 你贵姓?

มาลี : คุณนามสกุลอะไร?

Wáng Fāng : Wǒ xìng Wáng.

王 芳 : 我 姓 王 。

หวังฟาง : ฉันนามสกุลหวัง

Mǎ lì : Nǐ jiào shénme míngzì ?

马 丽 : 你 叫 什 么 名 字 ?

มาลี : คุณชื่ออะไร?

Wáng Fāng : Wǒ jiào Wáng Fāng.

王 芳 : 我 叫 王 芳 。

หวังฟาง : ฉันชื่อหวังฟาง

Mǎ lì : Nǐ shì lǎoshī ma ?

马 丽 : 你 是 老 师 吗 ?

มาลี : คุณเป็นอาจารย์ใช่ไหม?

Wáng Fāng : Wǒ bú shì lǎoshī, wǒ shì xuésheng.

王 芳 : 我 不 是 老 师 , 我 是 学 生 。

หวังฟาง : ฉันไม่ใช่อาจารย์ ฉันเป็นนักศึกษา

Mǎ lì : Nǐ xuéxí shénme ?

马 丽 : 你 学 习 什 么 ?

มาลี : คุณเรียนอะไร?

Wáng Fāng : Wǒ xuéxí Tàiyǔ.

王 芳 : 我 学 习 泰 语 。

หวังฟาง : ฉันเรียนภาษาไทย

Mǎ lì : Nǐ zài nǎr xuéxí ?

马 丽 : 你 在 哪 儿 学 习 ?

มาลี : คุณเรียนที่ไหน?

Wáng Fāng : Wǒ zài Jīngdū Dàxué xuéxí.

王 芳 : 我 在 京 都 大 学 学 习 。

หวังฟาง : ฉันเรียนที่มหาวิทยาลัยนครหลวง

Zhùshì
(三) 注释
คำอธิบาย

您贵姓? ท่านนามสกุลอะไร?

“您贵姓?”是客气地问法,意思是“你姓什么?”
回答时说“我姓...”

您贵姓? เป็นการถามแบบสุภาพซึ่งหมายความว่า “ท่านนามสกุลอะไร?”
เวลาตอบ ก็พูดว่า 我姓 (ฉันนามสกุล.....)

Liànxí
三、练习
แบบฝึกหัด

Sì shēng					
(一) 四	声	ฝึกผันเสียงวรรณยุกต์สี่เสียง			
shī	shí	shǐ	shì	— shì	是
				— shí	十
guō	guó	guǒ	guò	— guó	国
—	rén	rěn	rèn	— rén	人
wō	—	wǒ	wò	— wǒ	我
				— wǒmen	我们
shēn	shén	shěn	shèn	— shénme	什么
xuē	xué	xuě	xuè	— xuéxí	学习
				— xuésheng	学生
—	—	—	rì	— Rìyǔ	日语
zhōng	—	zhōng	zhòng	— Zhōngguó	中国

Dì wǔ kè
第五课

บทที่ 5

Huānyíng nǐ
一、欢迎你
ยินดีต้อนรับคุณ

Cíyǔ
(一) 词语
คำศัพท์ใหม่

xiānsheng		
1. 先生	(名)	คุณ (นาย)
huānyíng		
2. 欢迎 [歡]	(动)	ยินดีต้อนรับ
xiǎojiě		
3. 小姐	(名)	คุณ (นางสาว)
lái		
4. 来 [來]	(动)	มา
jiē		
5. 接	(动)	รับ
lù shàng		
6. 路上		ระหว่างทาง
shùnlì		
7. 顺利 [順]	(形)	ราบรื่น
shàng chē		
8. 上 (车)	(动)	ขึ้น (รถ)
chē		
9. 车 [車]	(名)	รถ

Zhuānmíng

专 名

ชื่อเฉพาะ

Lǐ Tiānlóng

1. 李 天 龙 [龍]

หลี่เทียนหลง

Dīng Xiùméi

2. 丁 秀 梅

ดิงซิ่วเหมย

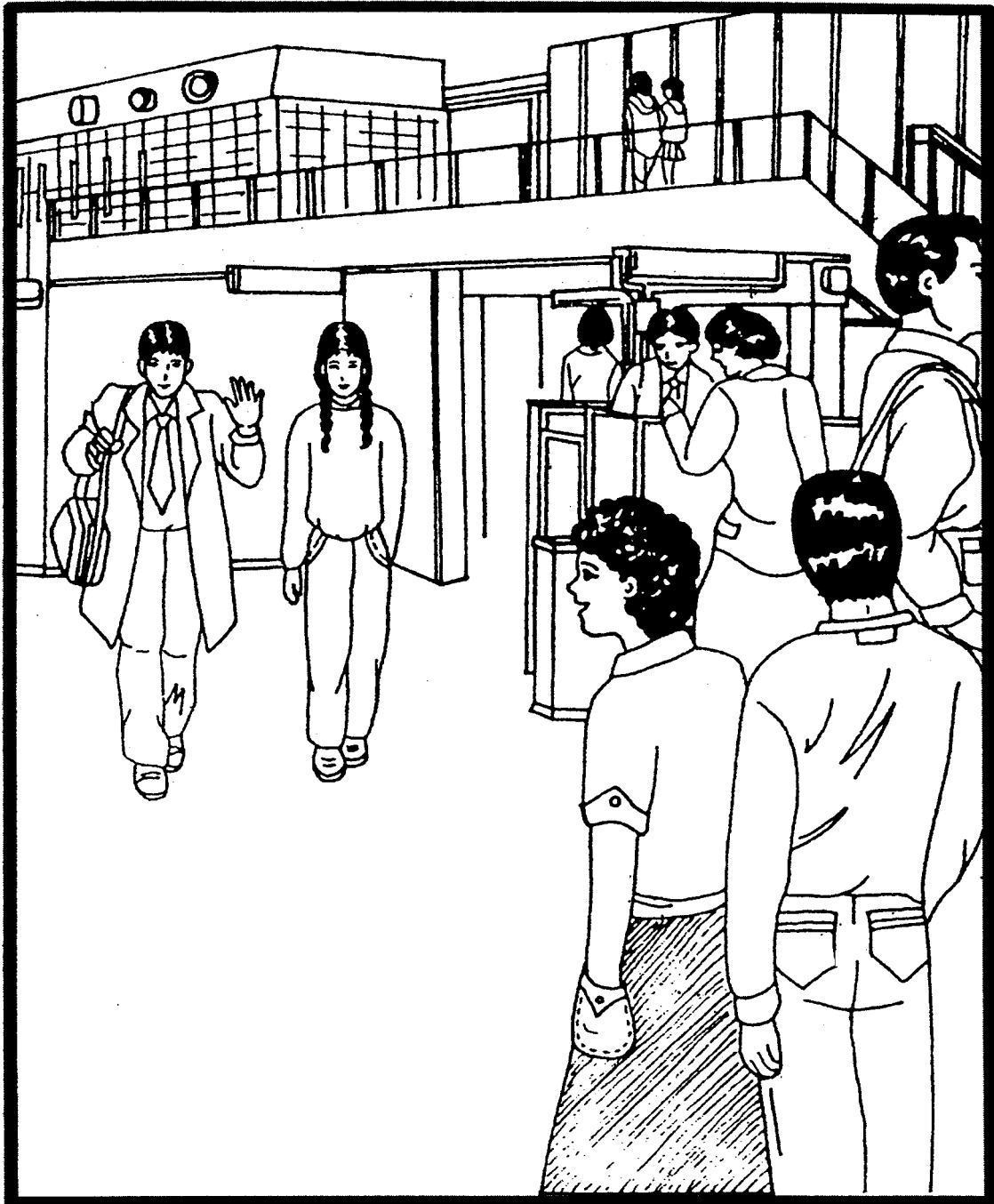
Kèwén

(二) 课 文

บทเรียน

(马丽举着“李天龙，丁秀梅”的牌子，和吴泰在机场接人。)

(มาลีได้มารับแขกที่ทำอากาศยานพร้อมกับอู๋тай โดยชูป้ายระบุตัว “หลี่เทียนหลง ดิงซิ่วเหมย”)

Lǐ Tiānlóng : Nǐ hǎo!

李天龙 : 你好!

หลี่เทียนหลง : สวัสดี

Mǎlì : Nǐ hǎo! Nǐ shì Lǐ Tiānlóng xiānsheng

马丽 : 你好! 你是李天龙先生

ma?

吗?

มาลี : สวัสดี คุณคือคุณหลี่เทียนหลงใช่ไหม?

- Lǐ Tiānlóng : Shì, wǒ shì Lǐ Tiānlóng. Tā shì Dīng
李天龙 : 是, 我是李天龙。她是丁
Xiùméi.
秀梅。
- หฺลี่เทียนหลง : ใช่ ผมคือหฺลี่เทียนหลง เธอคือดิงซิ่วเหมย
Dīng Xiùméi : Nǐ hǎo!
丁秀梅 : 你好!
- ดิงซิ่วเหมย : สวัสดี
Mǎlì : Nǐ hǎo! Wǒ jiào Mǎlì, Tā jiào Wútài.
马丽 : 你好! 我叫马丽, 他叫吴泰。
Huānyíng nǐmen.
欢迎你们。
- มาลี : สวัสดี ฉันชื่อมาลี เขาชื่ออู๋ท้ย ยินดีต้อนรับ พวกคุณ
Lǐ Tiānlóng : Mǎ xiǎojiě, Wú xiānsheng, xièxie nǐmen
李天龙 : 马小姐, 吴先生, 谢谢你们
lái jiē wǒmen.
来接我们。
- หฺลี่เทียนหลง : คุณมาลี คุณอู๋ท้ย ขอบคุณที่พวกคุณมารับพวกเรา
Mǎlì : Bú kèqì.
马丽 : 不客气。
- มาลี : ไม่ต้องเกรงใจ
Wútài : Lù shàng shùnlì ma?
吴泰 : 路上顺利吗?
อู๋ท้ย : ระหว่างทางสะดวกราบรื่นไหม?
Dīng Xiùméi : Hěn shùnlì.
丁秀梅 : 很顺利。
ดิงซิ่วเหมย : สะดวกราบรื่นมาก

Mǎlì	:	Qǐng shàng chē.
马丽	:	请上车。
มาลี	:	เชิญขึ้นรถ
Lǐ Tiānlóng	:	Xièxie!
李天龙	:	谢谢!
หลี่เทียนหลง	:	ขอบคุณ
Dīng Xiùméi	:	Xièxie!
丁秀梅	:	谢谢!
ดิงซิ่วเหมย	:	ขอบคุณ

Zhùshì

(三) 注释

คำอธิบาย

1. 汉语的语序 การลำดับคำในภาษาจีน

汉语语法没有明显的人称、时态、性、数、格等形态变化。在汉语里，语序作为一种语法手段，起着很重要的作用。汉语的语序，一般是主语在前，谓语在后；动词在前，宾语在后；修饰语在前，中心语在后。例如：

在ไวยากรณ์ภาษาจีน ไม่มีการเปลี่ยนรูปคำที่แสดงถึงบุรุษ พจน์ ลิงค์ กาล วาจก ฯลฯ อย่างเด่นชัด ในภาษาจีน การเรียงลำดับคำในฐานะที่เป็นวิธีการทางไวยากรณ์นั้น มีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่ง การลำดับคำในภาษาจีน โดยทั่วไปบทประธานอยู่ข้างหน้า บทแสดงอยู่ข้างหลัง คำกริยาอยู่ข้างหน้า บทกรรมอยู่ข้างหลัง บทขยายอยู่ข้างหน้า คำถูกขยายอยู่ข้างหลัง ตัวอย่างเช่น

(1) 他是学生。

เขาเป็นนักเรียน

(2) 我叫丁秀梅。

ฉันชื่อดิงซิ่วเหมย

(3) 白老师去邮局。

อาจารย์ไ้จะไปที่ทำกาารไปรษณีย์

- (4) 我的朋友学习汉语。 เพื่อนของฉันเรียนภาษาจีน
 (5) 他们都很忙。 พวกเขาทำงานยุ่งมาก
 (6) 我们在京都大学学习。 เราเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยนครหลวง

2. 用“吗”的疑问句 ประโยคคำถามที่ใช้ 吗

这种疑问句是在陈述句的句尾加上表示疑问的语气助词“吗”构成的。例如：

ประโยคคำถามชนิดนี้ ประกอบขึ้นจากการเติมคำช่วยทางมาลาสำหรับถาม 吗 ไว้ท้ายประโยคบอกเล่า เช่น

(1) 你好吗?	คุณสบายดีหรือ ?
(2) 你是李天龙先生吗?	คุณคือคุณหลี่เทียนหลงใช่ไหม ?
(3) 他学习泰语吗?	เขาเรียนภาษาไทยหรือ ?
(4) 路上顺利吗?	ระหว่างทางสะดวกราบรื่นไหม ?

3. 中国人的姓名 ชื่อและนามสกุลของคนจีน

中国汉族人的姓名包括姓和名两部分，姓在前，名在后。例如：李天龙，“李”是姓，“天龙”是名；白华，“白”是姓，“华”是名。中国人的姓大部分是一个字的，也有两个字的，如：“司马” (Sīmǎ)；名多数是两个字的，也有一个的，如：“天龙”“秀梅”；“华” (白华)、“芳” (王芳)。

ชื่อและนามสกุลของชนชาติฮั่นประเทศจีน ประกอบด้วยสองส่วน โดยมีนามสกุล(แซ่) อยู่หน้า และมีชื่ออยู่หลัง เช่น 李天龙 (หลี่เทียนหลง) 李 เป็นแซ่ 天龙 เป็นชื่อ 白华 (ไป๋ฮวา) 白 เป็นแซ่ 华 เป็นชื่อ นามสกุล (แซ่) ของชาวจีน โดยส่วนใหญ่เป็นอักษรตัวเดียว แต่ที่เป็นอักษรสองตัวก็มีอยู่บ้าง เช่น 司马 (ชื่อหม่า) ส่วนชื่อนั้นโดยมากเป็นอักษรสองตัว ที่เป็นอักษรตัวเดียวก็มีบ้างเหมือนกัน เช่น 天华, 秀梅; 华 (白华), 芳 (王

芳)。

4. “姓+小姐”、“姓+先生”

“นามสกุล+นางสาว” และ “นามสกุล + นาย”

“姓+小姐”、“姓+先生”是汉族的一类称呼语。例如：
丁小姐、白小姐；李先生、司马先生。

“นามสกุล (แซ่) นางสาว” และ “นามสกุล (แซ่) นาย” นั้น เป็นคำเรียกขานของ ชาตินิ
ฮั่น ประเทศจีน เช่น คุณติง(นางสาว) คุณไป๋ (นางสาว) คุณหลี่ (นาย) คุณซือหม่า (นาย)

Wǒ jièshào yíxiàr

二、我介绍一下儿

ฉันขอแนะนำให้รู้จักกัน

Cíyǔ

(一) 词语

คำศัพท์ใหม่

shāngdiàn		
1. 商店	(名)	ร้านค้า ร้านขายของ
jièshào		
2. 介绍 [紹]	(动)	แนะนำ (ให้รู้จัก)
yíxiàr		
3. 一下儿 [兒]		สักหน่อย สักประเดี้ยว
zhè		
4. 这 [這]	(代)	นี้ นี้
péngyou		
5. 朋友	(名)	เพื่อน
tóngxué		
6. 同学 [學]	(名)	เพื่อนนักเรียน

rènshi			
7. 认识 [認識]	(动)		รู้จัก
gāoxìng			
8. 高兴 [興]	(形)		ดีใจ ยินดี
duō			
9. 多	(形、副、数)		มาก กว่า เพียงใด
bāngzhù			
10. 帮助 [幫]	(动)		ช่วย ช่วยเหลือ
hùxiāng			
11. 互相	(副)		ซึ่งกันและกัน

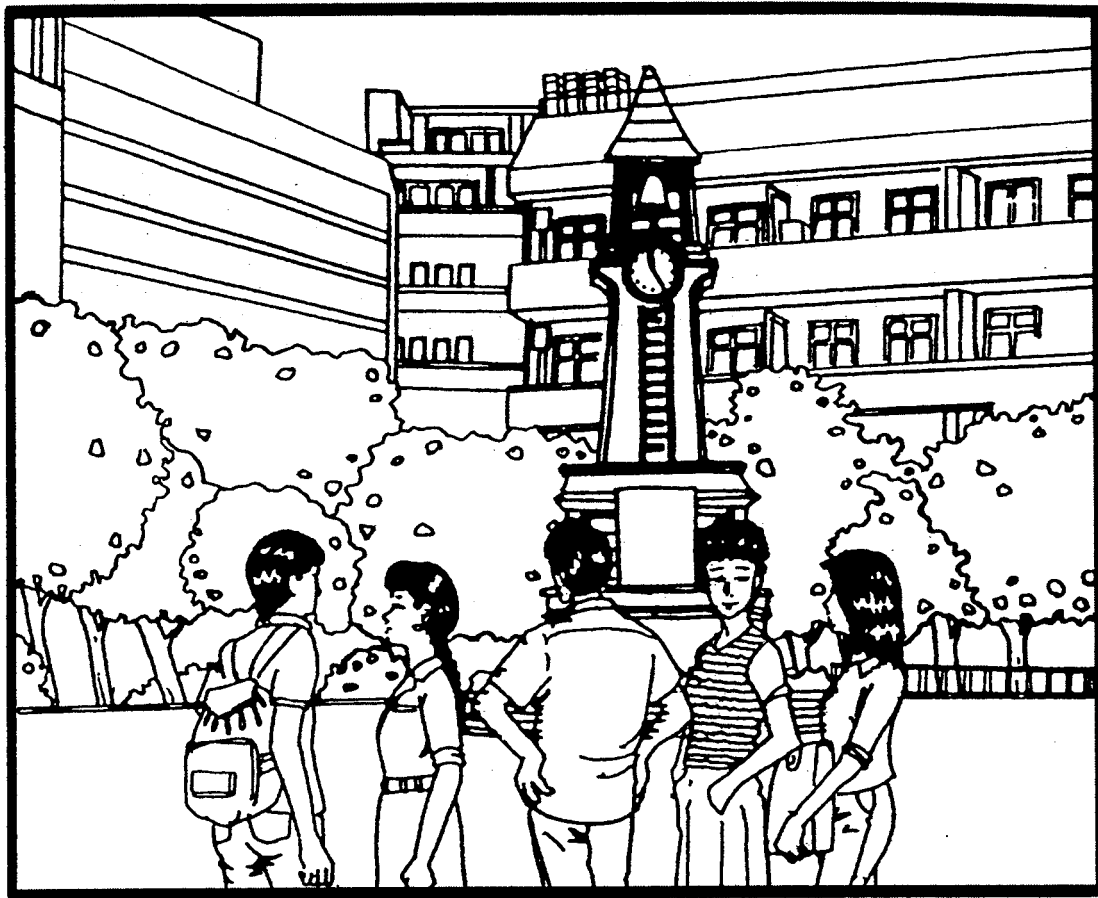
Kèwén

(二) 课文

บทเรียน

(马丽和吴泰带着李天龙和丁秀梅在校园里参观, 初次遇见宋西)

(มาลีกับอุทัยได้พาหนี่เทียนหลงกับดิงชานหมยเดินชมบริเวณมหาวิทยาลัยและพบกับสมศรีเป็นครั้งแรก)

Mǎlì : Sòngxī , nǐ qù nǎr ?
 马丽 : 宋西, 你去哪儿?

มาลี : สมศรี คุณจะไปไหน?

Sòngxī : Wǒ qù shāngdiàn.
 宋西 : 我去商店。

สมศรี : ฉันจะไปร้านขายของ

Mǎlì : Wǒ lái jièshào yíxiàr, Zhè shì wǒ de
 马丽 : 我来介绍一下儿, 这是我的
 Zhōngguó péngyou, tā jiào Lǐ Tiānlóng, tā
 中国朋友, 他叫李天龙, 她
 jiào Dīng Xiùméi. Tā shì wǒ de tóngxué
 叫丁秀梅。她是我的同学
 Sòngxī.
 宋西。

- มาลี : ฉันขอแนะนำสักหน่อย นี่คือเพื่อนชาวจีนของฉัน เขาชื่อหลี่เทียนหลง
เธอชื่อ ดิงซิ่วเหมย ส่วนเธอคือ สมศรี เพื่อนนักศึกษาของฉัน
- Sòngxī : Nimen hǎo!
宋西 : 你们好!
- สมศรี : สวัสดี
- Lǐ Tiānlóng : Nǐ hǎo!
李天龙 : 你好!
- หลี่เทียนหลง : สวัสดี
- Dīng Xiùméi : Nǐ hǎo!
丁秀梅 : 你好!
- ดิงซิ่วเหมย : สวัสดี
- Lǐ Tiānlóng : Rènshi nǐ, hěn gāoxìng.
李天龙 : 认识你, 很高兴。
- หลี่เทียนหลง : ดีใจมากที่ได้รู้จักคุณ
- Sòngxī : Rènshi nimen, wǒ yě hěn gāoxìng.
宋西 : 认识你们, 我也很高兴。
- สมศรี : ฉันก็รู้สึกดีใจมากที่ได้รู้จักพวกคุณ
- Dīng Xiùméi : Nǐ yě xuéxí Hànyǔ ma?
丁秀梅 : 你也学习汉语吗?
- ดิงซิ่วเหมย : คุณเรียนภาษาจีนด้วยหรือ?
- Sòngxī : Shì, wǒ yě xuéxí Hànyǔ.
宋西 : 是, 我也学习汉语。
- สมศรี : ใช่ ฉันก็เรียนภาษาจีนด้วยเช่นกัน
- Dīng Xiùméi : Wǒmen xuéxí Tàiyǔ, qǐng duō bāngzhù.
丁秀梅 : 我们学习泰语, 请多帮助。
- ดิงซิ่วเหมย : เราเรียนภาษาไทยอยู่ โปรดช่วยพวกเราให้มากๆ ด้วย

Sòngxī : Bú kèqì. Wǒmen hùxiāng bāngzhù.
 宋西 : 不客气。我们互相帮助。
 สมศรี : ไม่ต้องเกรงใจหรอก พวกเราช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

Zhùshì
 (三) 注释
 คำอธิบาย

1. 动词谓语句 ประโยคที่มีคำกริยาเป็นบทแสดง

谓语句主要成分是动词的句子叫动词谓语句。例如：

ประโยคซึ่งส่วนประกอบสำคัญของบทแสดงเป็นคำกริยานั้น เรียกว่า ประโยคที่มีคำกริยาเป็นบทแสดง เช่น

(1) 他去商店。	เขาไปร้านขายของ
(2) 我认识丁秀梅。	ฉันรู้จักตั้งฉิวเหมย
(3) 我们学习汉语。	พวกเราเรียนภาษาจีน
(4) 他们不去银行。	พวกเขาไม่ไปธนาคาร

2. 我来介绍一下儿 ฉันขอแนะนำสักหน่อย

这是给别人作介绍时常用的语句。“来”用在动词前，表示要做某事；“一下儿”在这里使语气变得缓和一些。

ประโยคนี้เป็นคำพูดที่ใช้บ่อยเมื่อจะแนะนำผู้อื่นให้รู้จักกัน 来 เมื่อใส่ไว้หน้าคำกริยาก็คือแสดงว่าจะทำอะไรสักอย่าง 一下儿 (สักหน่อย) จะทำให้น้ำเสียงของคำพูดนุ่มนวลขึ้น

Zhè shì wǒ bàba
 三、这是我爸爸
 นี่คือคุณพ่อของฉัน

Ciyǔ
 (一) 词语
 คำศัพท์ใหม่

gōngchéngshī	1. 工 程 师 [師] (名)	วิศวกร
dàifu	2. 大 夫 (名)	แพทย์ หมอ
gēge	3. 哥 哥 (名)	พี่ชาย
zhíyuán	4. 职 员 [職員] (名)	พนักงาน
jiějie	5. 姐 姐 (名)	พี่สาว
dìdi	6. 弟 弟 (名)	น้องชาย
gōngrén	7. 工 人 (名)	คนงาน กรรมกร
mèimei	8. 妹 妹 (名)	น้องสาว
chángcháng	9. 常 常 (副)	เสมอ บ่อยๆ
yìqǐ	10. 一 起 (副)	ด้วยกัน พร้อมกัน
shuō	11. 说 [說] (动)	พูด กล่าว

Dì liù kè
第六课

บทที่ 6

Women de xiaoyuan zhen mei!

一、我们的校园真美!

บริเวณมหาวิทยาลัยของเราสวยจริงๆ

Cíyǔ

(一) 词语

คำศัพท์ใหม่

xiàoyuán		
1. 校园 [園]	(名)	บริเวณมหาวิทยาลัย
zhēn		
2. 真	(副)	จริง จัง
měi		
3. 美	(形)	สวย งาม
xì		
4. 系	(名)	คณะ ภาควิชา
gè		
5. 个 [個]	(量)	หลัง แห่ง อัน (ลักษณนาม)
lóu		
6. 楼 [樓]	(名)	ตึก
nà		
7. 那	(代)	นั่น นั้น

yuèlǎnshì	8. 阅览室 [閱覽]	(名)	ห้องอ่านหนังสือ
túshūguǎn	9. 图书馆 [圖書館]	(名)	ห้องสมุด
dàxué	10. 大学 [學]	(名)	มหาวิทยาลัย
lǐ	11. 里 [裡]	(名)	ใน
shítáng	12. 食堂	(名)	โรงอาหาร
fàn cài	13. 饭菜 [飯]		อาหาร (ทั้งข้าวและกับข้าว)
yòu ... yòu	14. 又 ... 又		ทั้ง... ทั้ง(และ)
piányi	15. 便宜	(形)	(ราคา) ถูก
hǎochī	16. 好吃	(形)	อร่อย

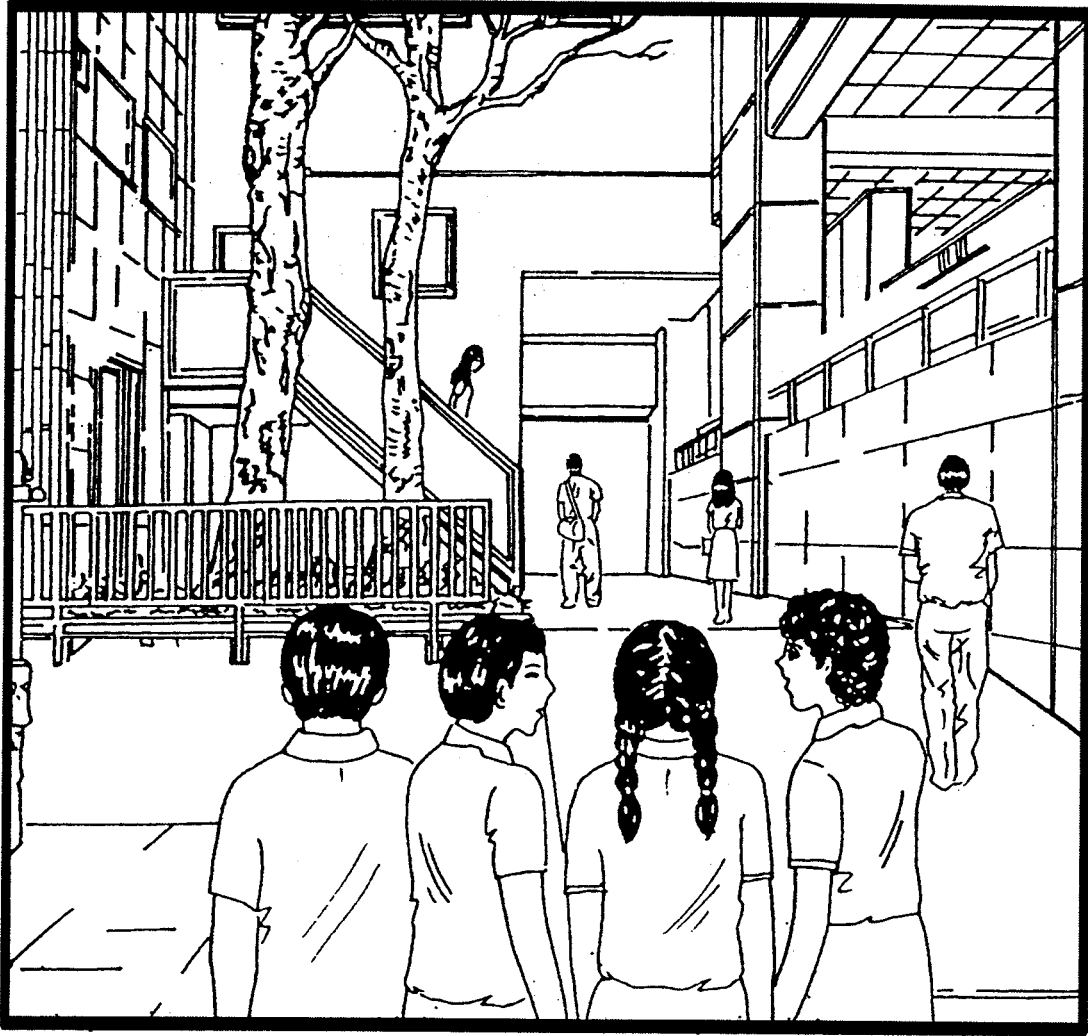
Kèwén

(二) 课文

บทเรียน

(马丽和吴泰带着李天龙和丁秀梅参观校园。)

(มาลีกับอุทัยได้พาหลี่เทียนหลงกับดิงจิวเหมยเดินชมบริเวณมหาวิทยาลัย)

Mǎlì : Zhè shì wǒmen de xiàoyuán.
 马丽 : 这是我们的校园。

มาลี : นี่คือนิเวศมหาวิทยาลัยของเรา

Dīng Xiùméi : Wǒmen de xiàoyuán zhēn měi!
 丁秀梅 : 我们的校园真美!

ดิงซิวเหมย : บริเวณมหาวิทยาลัยของเราสวยจริงๆ!

Lǐ Tiānlóng : Nimen xì zài nǎ ge lóu?
 李天龙 : 你们系在哪个楼?

หลี่เทียนหลง : คณะของคุณอยู่ที่ตึกไหน?

Wútài : Wǒmen xì zài nà ge bái lóu.
吴泰 : 我们系在那个白楼。

อุทัย : คณะของเราอยู่ที่ตึกขาวหลังนั้น

Dīng Xiùméi : Nǐmen xì yǒu yuèlǎnshì ma?
丁秀梅 : 你们系有阅览室吗?

ดิงซิวเหมย : คณะของคุณมีห้องอ่านหนังสือไหม?

Mǎlì : Yǒu. Wǒmen xì de yuèlǎnshì hěn dà.
马丽 : 有。我们系的阅览室很大。

มาลี : มีห้องอ่านหนังสือของคณะเราใหญ่มาก

Dīng Xiùméi : Túshūguǎn zài nǎr ?
丁秀梅 : 图书馆在哪儿?

ดิงซิวเหมย : หอสมุดอยู่ที่ไหน?

Mǎlì : Nà ge lóu shì túshūguǎn.
马丽 : 那个楼是图书馆。

มาลี : ตึกหลังนั้นคือหอสมุด

Lǐ Tiānlóng : Dàxué lǐ yǒu shítáng ma?
李天龙 : 大学里有食堂吗?

หลี่เทียนหลง : ในมหาวิทยาลัยมีโรงอาหารไหม?

Wútài : Yǒu. Shítáng de fàn cài yòu piányi yòu
吴泰 : 有。食堂的饭菜又便宜又
hǎochī.
好吃。

อุทัย : มีอาหารในโรงอาหารทั้งคู่ก็อร่อย

Zhùshi
(三) 注释

คำอธิบาย

1. 形容词谓语句 ประโยคที่มีคำคุณศัพท์เป็นบทแสดง

形容词谓语句是以形容词作谓语主要成分的句子。例

如：

ประโยคที่มีคำคุณศัพท์เป็นบทแสดง คือ ประโยคที่ส่วนประกอบสำคัญของบทแสดง
เป็นคำคุณศัพท์ เช่น

(1) 我们很忙。	พวกเราทำงานยุ่งมาก
(2) 我们的学校很大。	โรงเรียนของเราใหญ่มาก
(3) 食堂的饭菜很便宜。	อาหารในโรงอาหารราคาถูกมาก
(4) 汉语不难。	ภาษาจีนไม่ยาก
(5) 我们不累。	พวกเราไม่เหนื่อย

2. “有”和“是”表示存在 有 และ 是 แสดงถึงการมีอยู่

动词“有”和“是”可以表示存在。例如：

คำกริยา 有 และ 是 แสดงถึงการมีอยู่ เช่น

二、这是我们东语系

นี่คือคณะภาษาตะวันออกของเรา

Cíyǔ

(一) 词语

คำศัพท์ใหม่

Zhōngwén		
1. 中文	(名)	ภาษาจีน
zhuānyè		
2. 专业 [專業]	(名)	สาขาวิชา
duōshǎo		
3. 多少	(代)	เท่าไร
jǐ		
4. 几 [幾]	(代)	กี่
wèi		
5. 位	(量)	ท่าน (ลักษณนาม)
liǎng		
6. 两 [兩]	(数)	สอง
jiāo		
7. 教	(动)	สอน
kè		
8. 课 [課]	(名)	วิชา
kǒuyǔ		
9. 口语 [語]	(名)	การพูด ภาษาพูด

yǔfǎ	(名)	ไวยากรณ์
10. 语法 [語]		
hái	(副)	ยัง ยัง.....อีก
11. 还 [還]		
shuí	(代)	ใคร
12. 谁 [誰]		
bù gǎndāng		ไม่กล้าที่จะยอมรับ มิบังอาจ
13. 不敢当 [當]		

Zhuānmíng

专 名
ชื่อเฉพาะ

Dōngyǔ Xì		คณะภาษาตะวันออก
1. 东语系 [東]		
Líu		หลิว (นามสกุล)
2. 刘 [劉]		
Zhāng		จาง (นามสกุล)
3. 张 [張]		

Kèwén

(二) 课文

บทเรียน

(马丽和吴泰带着李天龙和丁秀梅参观东语系。)

(มาลีกับอู๋ไต้ได้พาหลี่เทียนหลงกับดิงจิวเหมยเดินชมคณะภาษาตะวันออก)

Mǎlì : Zhè shì wǒmen Dōngyǔ Xì.
 马丽 : 这是我们东语系。

มาลี : นี่คือนคณะภาษาตะวันออกของเรา

Dīng Xiùméi : Zhōngwén zhuānyè yǒu duōshao
 丁秀梅 : 中文专业有多少
 xuésheng?
 学生?

ดิงซิ่วเหมย : สาขาวิชาภาษาจีนมีนักศึกษาเท่าไร?

Mǎlì : Wǒmen zhuānyè yǒu jiùshíbā ge
 马丽 : 我们专业有九十八个
 xuésheng.
 学生。

มาลี : สาขาวิชาของเรามีนักศึกษา 98 คน

Lǐ Tiānlóng : Yǒu jǐ wèi Hànyǔ lǎoshī?
李天龙 : 有几位汉语老师?

หลีเทียนหลง : มีอาจารย์ภาษาจีนกี่ท่าน?

Wútài : Yǒu liù wèi Tàiguó lǎoshī, liǎng wèi
吴泰 : 有六位泰国老师, 两位
Zhōngguó lǎoshī.
中国老师。

อุทัย : มีอาจารย์ชาวไทย 6 ท่าน อาจารย์ชาวจีน 2 ท่าน

Lǐ Tiānlóng : Zhōngguó lǎoshī jiāo nǐmen shénme kè?
李天龙 : 中国老师教你们什么课?

หลีเทียนหลง : อาจารย์ชาวจีนสอนวิชาอะไรแก่พวกเขา?

Wútài : Liú lǎoshī jiāo wǒmen kǒuyǔ kè, Zhāng
吴泰 : 刘老师教我们口语课, 张
lǎoshī jiāo wǒmen yǔfǎ kè.
老师教我们语法课。

อุทัย : อาจารย์หลิวสอนวิชาการพูดแก่พวกเรา อาจารย์จางสอนวิชาไวยากรณ์
แก่พวกเรา

Mǎlì : Wǒ hé Wútài hái yǒu liǎng wèi kǒuyǔ
马丽 : 我和吴泰还有两位口语
lǎoshī.
老师。

มาลี : ฉันกับอุทัยยังมีอาจารย์สอนพูดอีกสองท่าน

Dīng Xiùméi : Shuí?

丁秀梅 : 谁?

ดิงซิ่วเหมย : ใครนะ?

Mǎlì :

马丽 : (指着李天龙和丁秀梅)

Lǐ lǎoshī hé Dīng lǎoshī.

李老师和丁老师。

มาลี : (ชี้ไปที่หลี่เทียนหลงกับดิงซิ่วเหมย) อาจารย์หลี่กับอาจารย์ดิงไงล่ะ

Dīng Xiùméi : Bù gǎndāng. Nǐmen shì wǒmen de Tàiyǔ

丁秀梅 : 不敢当。你们是我们的泰语

lǎoshī.

老师。

ดิงซิ่วเหมย : ไม่กล้าที่จะน้อมรับ พวกคุณคงหากเป็นอาจารย์ภาษาไทยของเรา

Wú tài : Wǒmen hùxiāng xuéxí.

吴泰 : 我们互相学习。

อุทัย : พวกเราศึกษาซึ่งกันและกัน

Zhùshì

(三) 注释

คำอธิบาย

1. 用疑问代词的疑问句 ประโยคคำถามที่ใช้บุพบทสรรพนาม

这种疑问句是用“谁、什么、哪儿、哪、几、多少”

一类疑问代词来提问的。例如：

ประโยคคำถามชนิดนี้ใช้บุพบทสรรพนาม อย่างเช่น 谁 (ใคร), 什么(อะไร),
哪儿(ที่ไหน), 哪 (ไหน), 几 (กี่), 多少 (เท่าไร) ฯลฯ มาถาม เช่น

(1) 谁教你们汉语?	ใครสอนภาษาจีนแก่พวกคุณ?
(2) 你叫什么名字?	คุณชื่ออะไร?
(3) 你去哪儿?	คุณจะไปที่ไหน?
(4) 他是哪国人?	เขาเป็นคนประเทศไหน?
(5) 中文专业有几位老师?	สาขาวิชาภาษาจีนมีอาจารย์กี่ท่าน?
(6) 你们学校有多少学生?	โรงเรียนของพวกคุณมีนักเรียน
เท่าไร?

2. “几”和“多少” 几 และ 多少

“几”和“多少”都是用来提问数目的。如果估计数目在“10”以下，一般用“几”提问。“多少”可用来提问任何数目。“几”和名词之间必须用量词。“多少”后边可以加量词，也可以不加量词。例如：

คำว่า 几 (กี่) และ 多少 (เท่าไร) ล้วนแต่ใช้สำหรับถามจำนวน หากคาดคะเนว่าเป็นจำนวนที่ต่ำกว่า 10 โดยทั่วไปจะถามด้วยคำว่า 几 ส่วน 多少 สามารถใช้

ถามจำนวน เท่าใดก็ได้ ระหว่าง 几 กับคำถามจะต้องใช้ลักษณนาม แต่หลังคำว่า 多少 จะมีลักษณนามก็ได้ ไม่มีก็ได้ เช่น

(1) 你认识几个中国朋友?

คุณรู้จักเพื่อนชาวจีนกี่คน?

(2) 中文专业有多少(个)学生?

สาขาวิชาภาษาจีนมีนักศึกษาเท่าไร?

3. “二” 和 “两” 二 และ 两

“二” 和 “两” 都是表示 “2” 这个数目。在量词前 (或不需要量词的名词前) 一般用 “两”，而不用 “二”，如：两位老师，两个学生。但 10 以上数目的 “2”，如：12、20、22、32、等，不管后面有没有量词，都仍用 “二”，如：十二、二十、二十二个学生，三十二位老师。

คำว่า 二 และ 两 ล้วนแต่แสดงถึงจำนวน 2 เมื่ออยู่หน้าลักษณนาม (หรือหน้าคำถามที่ไม่จำเป็นต้องใช้ลักษณนาม) โดยทั่วไปใช้ 两 ไม่ใช่ 二 เช่น 两位老师 (อาจารย์สองท่าน) 两个学生 (นักศึกษาสองคน) แต่ 2 ในจำนวนตั้งแต่ 10 ขึ้นไป เช่น 12, 20, 22, 32 เป็นต้น ไม่ว่าข้างหลังจะมีลักษณนามหรือไม่ ก็ยังคงใช้ 二 ทั้งสิ้น เช่น 十二(12), 二十(20), 二十二个学生 (นักศึกษา 22 คน),

三十二位老师 (อาจารย์ 32 ท่าน) เป็นต้น

4. 量词“位” คำลักษณนาม 位

“位”是用于人的量词，含敬意。

คำว่า 位 (ท่าน) เป็นลักษณนามที่ใช้กับคน แสดงถึงความยกย่องนับถือ

5. 不敢当 ไม่กล้าที่จะยอมรับ มิบังอาจ

谦辞，表示承当不起对方的夸奖、招待等。

คำนี้เป็นคำถ่อมตัวที่แสดงว่าตนเองไม่คู่ควรกับคำชมเชย การต้อนรับ ฯลฯ ของอีกฝ่าย

หนึ่ง

6. “汉语”和“中文” ภาษา กับ ภาษาจีน

“汉语”和“中文”都是指中国的主要语言文字——汉族的语言文字。在实际使用中，这两个词的侧重点稍有不同：如果强调汉语语言或汉语的口头形式，常用“汉语”一词，例如：学习汉语，说汉语；如果指汉语的书面形式或中国汉民族的语言文学，则往往用“中文”一词，例如：中文杂志，中文系等。

在海外，常把“汉语”和“中文”称为“华语”和“华文”。

汉语 กับ 中文 ล้วนหมายถึงภาษาและตัวหนังสือของชนชาติอื่น อันเป็นภาษาและตัวหนังสือหลักของประเทศจีน ในการใช้ที่เป็นจริง จุดเน้นของศัพท์สองคำนี้มีส่วนที่แตกต่างกันบ้าง กล่าวคือ หากเน้นถึงภาษาของจีน หรือ รูปแบบการพูดของภาษาจีน ก็มักใช้คำว่า 汉语 เช่น 学习汉语 (เรียนภาษาจีน) 说汉语 (พูดภาษาจีน) ฯลฯ แต่ถ้าหมายถึงรูปแบบการเขียนของภาษาจีน หรือ วรรณคดีและภาษาชนชาติอื่นของจีน ก็มักจะใช้คำว่า 中文 เช่น 中文杂志 (นิตยสารภาษาจีน) 中文系 (คณะอักษรศาสตร์จีน) เป็นต้น

ในต่างประเทศ คำว่า 华语 และ 华文 มักถูกนำมาใช้แทนคำว่า 汉语 และ 中文

Dì qī kè

第七课

บทที่ 7

Nǐ zhù nǎr ?

一、你住哪儿?

คุณอยู่ที่ไหน?

Cíyǔ

(一) 词语

คำศัพท์ใหม่

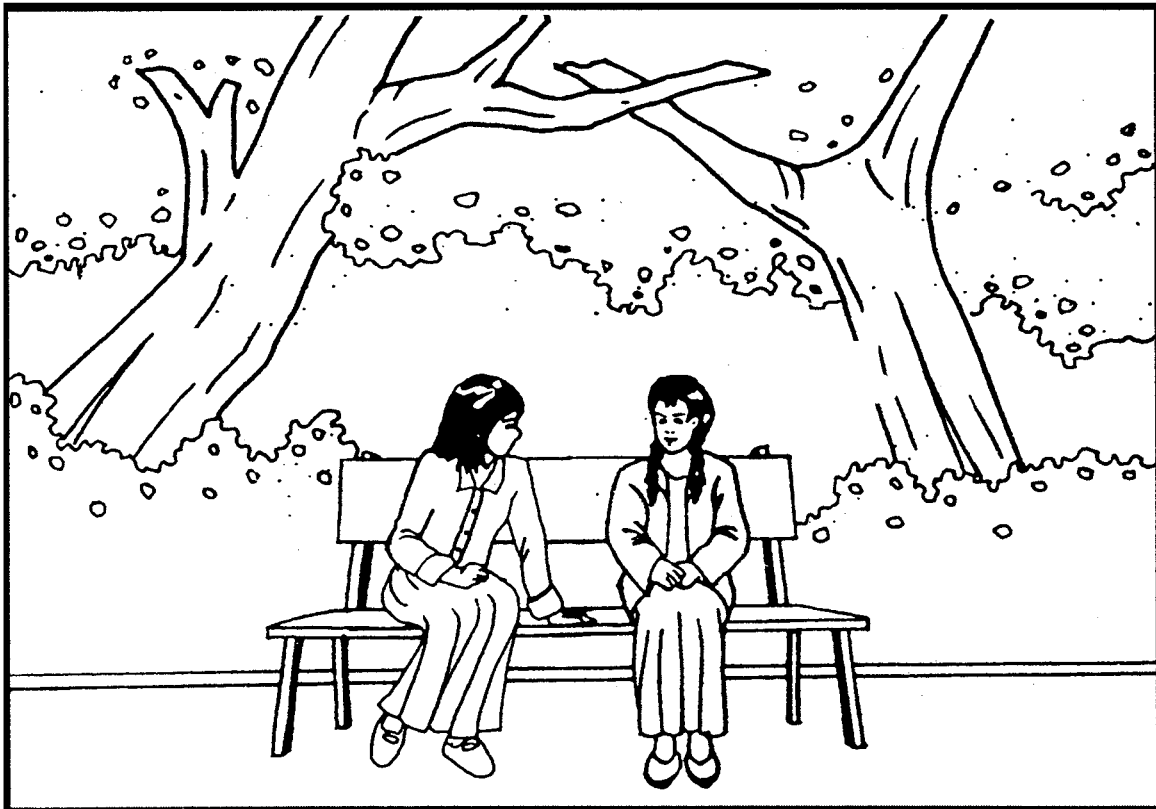
zhù			
1. 住	(动)	อยู่ (อาศัย)	
liúxuéshēng			
2. 留学生 [學]	(名)	นักเรียนนอก นักเรียนต่างชาติ	
gōngyù			
3. 公寓	(名)	อพาร์ทเมนต์ ห้องชุดให้เช่า	
hào			
4. 号 [號]	(量、名)	หมายเลข เลขที่ วันที่	
fángjiān			
5. 房间 [間]	(名)	ห้อง	
céng			
6. 层 [層]	(量)	ชั้น (ของตึก)	
diànhuà			
7. 电话 [電話]	(名)	โทรศัพท์	

hàomǎ
8. 号码 [號碼] (名) หมายเลข

Kèwén
(二) 课文
บทเรียน

(在校园里，宋西和丁秀梅坐在花园里聊天。)

(ในบริเวณมหาวิทยาลัย สมศรีกับติงซิวเหมยกำลังนั่งคุยกันอยู่ที่สวนดอกไม้)

Sòngxī : Nǐ zhù nǎr ?
宋西 : 你住哪儿?

สมศรี : คุณพักอยู่ที่ไหน?

Dīng Xiùméi : Wǒ zhù liúxuéshēng gōngyù.
丁秀梅 : 我住留学生公寓。

ดิงซิ่วเหมย : ฉันอยู่ที่อพาร์ทเมนต์นักเรียนต่างชาติ

Sòngxī : Jǐ hào lóu?
宋西 : 几号楼?

สมศรี : ดึกหมายเลขเท่าไร?

Dīng Xiùméi : Sì hào lóu.
丁秀梅 : 四号楼。

ดิงซิ่วเหมย : ดึกหมายเลข 4

Sòngxī : Duōshao hào fángjiān?
宋西 : 多少号房间?

สมศรี : ห้องเลขที่เท่าไร?

Dīng Xiùméi : Sān céng sān yāo qī hào fángjiān.
丁秀梅 : 三层三一七号房间。

ดิงซิ่วเหมย : ห้องเลขที่ 317 ชั้นสาม

Sòngxī : Nǐ fángjiān li yǒu diànhuà ma?
宋西 : 你房间里 有电话吗?

สมศรี : ในห้องของคุณมีโทรศัพท์ไหม?

Dīng Xiùméi : Yǒu.
丁秀梅 : 有。

ดิงซิ่วเหมย : มี

Sòngxī : Diànhuà hàomǎ shì duōshao?
宋西 : 电话号码是多少?

สมศรี : โทรศัพท์หมายเลขเท่าไร?

Dīng Xiùméi : Èr yāo wǔ wǔ líng sān jiǔ.
丁秀梅 : 二一五五零三九。

ดิงซิ่วเหมย : 2155039

Sòngxī : Lǐ Tiānlóng yě zhù sì hào lóu ma?
宋西 : 李天龙也住四号楼吗?

สมศรี : คุณหลี่เทียนหลงก็อยู่ตึกหมายเลข 4 ด้วยหรือ?

Dīng Xiùméi : Bù, tā zhù shí hào lóu.
丁秀梅 : 不, 他住十号楼。

ดิงซิ่วเหมย : ไม่หรอก เขาอยู่ตึกหมายเลข 10

Zhùshì

(三) 注释

คำอธิบาย

1. 定语 บทขยายคำนาม

定语主要是修饰名词的, 被修饰的成分叫中心词。名词、形容词、数量词等都可以作定语。定语一定要放在中心词前边。例如:

บทขยายคำนามมีหน้าที่สำคัญในการขยายคำนาม ส่วนที่ถูกขยายนั้นเรียกว่า “คำถูกขยาย” คำนาม คำคุณศัพท์ คำสังขยาและลักษณนาม ฯลฯ ล้วนสามารถใช้เป็นบทขยายคำนามได้ บทขยายคำนามจะต้องอยู่หน้าคำถูกขยายเสมอไป เช่น

泰国学生	นักเรียนไทย	什么名字	ชื่ออะไร
好朋友	เพื่อนสนิท	九楼	ชั้นเก้า

代词、名词作定语表示领属关系时，后面要加结构助词“的”例如：

เมื่อคำสรรพนามหรือคำนามทำหน้าที่เป็นบทขยายคำนาม เพื่อแสดงความเป็นเจ้าของ ต้องเติมคำช่วยทางโครงสร้าง 的 (ของ) ไว้ข้างหลังด้วย เช่น

你的信	จดหมายของคุณ	马丽的书	หนังสือของมาลี
-----	--------------	------	----------------

如果代词所修饰的中心语是指亲友或所属单位时，可以不用“的”。例如：

หากคำถูกขยายซึ่งถูกขยายโดยคำสรรพนามนั้น หมายถึงญาติมิตรหรือหน่วยงานต้นสังกัด ก็สามารถละ 的 ไปได้ เช่น

我爸爸	พ่อ (ของ) <u>ฉัน</u>
她朋友	เพื่อน (ของ) <u>หล่อน</u>
我们学校	โรงเรียน (ของ) <u>เรา</u>
他们系	คณะ (ของ) <u>พวกเรา</u>

如果名词定语是说明中心语的性质，一般也不用“的”。

例如：

ในกรณีบทขยายคำนาม (ที่เป็นคำนาม) ทำหน้าที่ชี้แจงลักษณะของคำถูกขยายโดยทั่วไป จะไม่ใช่ 的 เช่นกัน เช่น

中国人	คนจีน
美国学生	นักศึกษาอเมริกัน
留学生公寓	อพาร์ทเมนต์นักเรียนต่างชาติ

2. 三层 ชั้นสาม (ของตึก)

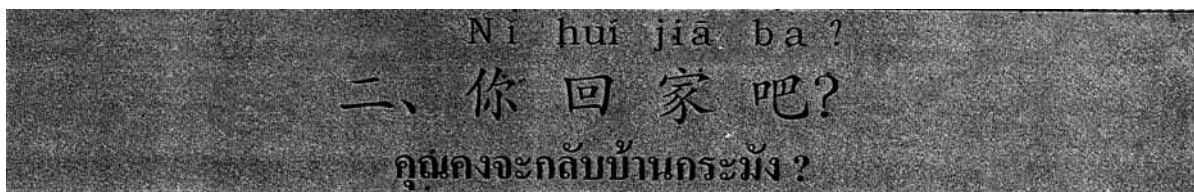
按中国习惯，楼的层数从地面上第一层算起。

ตามความเคยชินของจีน จำนวนชั้นของตึกหรืออาคารจะเริ่มนับจากชั้นที่หนึ่งบนพื้นดิน
ขึ้นไป

3. 号码的读法 วิธีอ่านหมายเลข

三位以上的房间号数、电话号码中的数字要按基数词的读法一个一个地读出来。“1”为了避免与“7”读音相混，常读作“yāo”。例如：房间号“317号”读作“sān yāo qī hào”，电话号码“2155039”读作“èr yāo wǔ wǔ líng sān jiǔ”。

ตัวเลขในหมายเลขห้องพักตั้งแต่สามหลักขึ้นไปและหมายเลขโทรศัพท์ ต้องอ่านทีละตัวตามวิธีอ่านคำสงขยาที่เป็นเลขพื้นฐาน เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงมิให้เลข 1 ไปปะปนกับเลข 7 ซึ่งออกเสียงใกล้เคียงกัน เลข 1 ก็มักอ่านว่า yāo เช่น ห้องเลขที่ 317 อ่านว่า sān yāo qī hào โทรศัพท์หมายเลข 2155039 อ่านว่า èr yāo wǔ wǔ líng sān jiǔ

Cíyǔ

(一) 词语

คำศัพท์ใหม่

huí

1. 回

(动)

กลับ

jiā

2. 家

(名)

บ้าน

ba			
3. 吧	(助)	กระมัง เถิด	
duì			
4. 对 [對]	(形、介)	ใช่ ถูกแล้ว สำหรับ ต่อ	
lǐ			
5. 离 [離]	(介)	ห่างจาก	
yuǎn			
6. 远 [遠]	(形)	ไกล	
tài			
7. 太	(副)	เกินไป เหลือเกิน	
bú tài yuǎn			
8. 不太 (远)		ไม่ค่อย (ไกล)	
měi			
9. 每	(代)	ทุก แต่ละ	
tiān			
10. 天	(名)	วัน	
zěnmě			
11. 怎么 [麼]	(代)	อย่างไร	
kāi chē			
12. 开 (车) [開]	(动)	ขับ (รถ)	
wánr			
13. 玩儿 [兒]	(动)	เที่ยว เล่น	

Zhuānmíng

专 名

ชื่อเฉพาะ

Táng rén Jiē

1. 唐人街

ไชน่าทาวน์ ย่านคนจีน

Lóng Xiàng

2. 龙巷 [龍]

ซอยมังกร

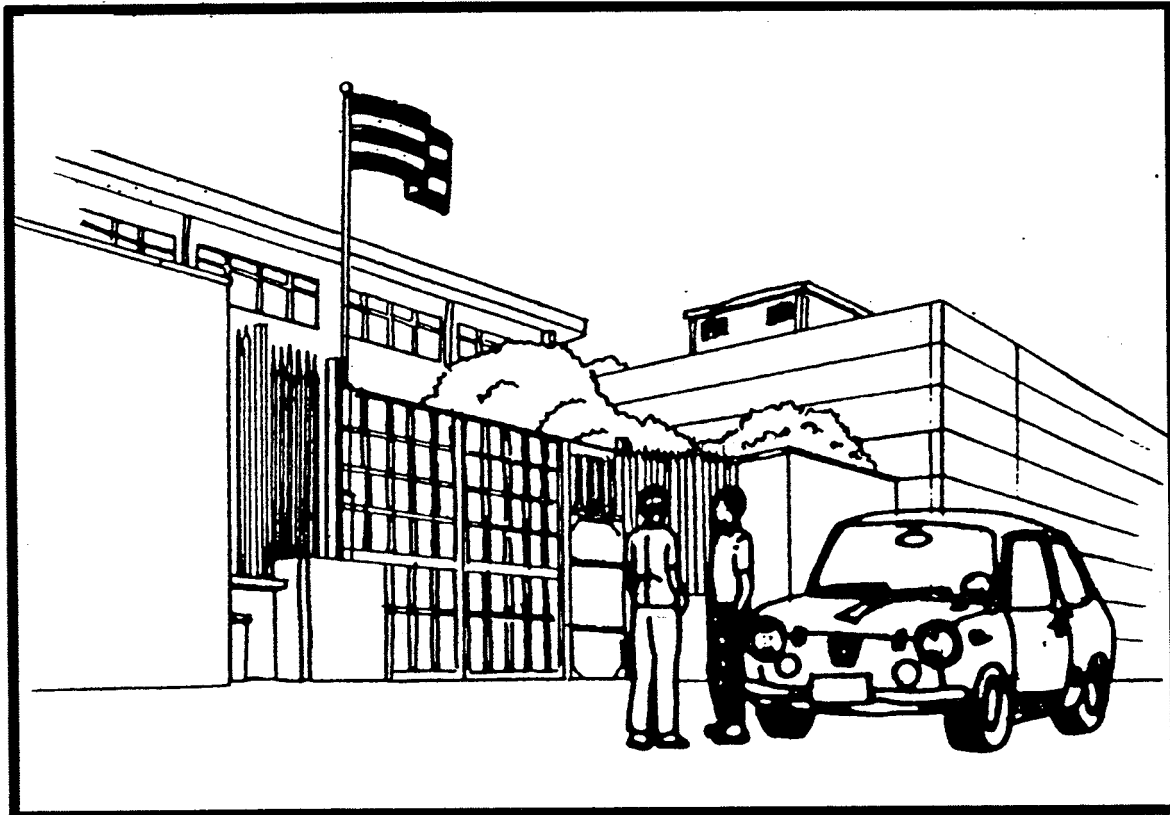
Kèwén

(二) 课文

บทเรียน

(在大学门口，李天龙看见吴泰开车过来。)

(ที่หน้าประตูมหาวิทยาลัย หลี่เทียนหลงมองเห็นอู๋тайขับรถตรงมา)

Lǐ Tiānlóng : Nǐ huí jiā ba?
李天龙 : 你回家吧?

หลีเทียนหลง : คุณคงจะกลับบ้านกระมัง?

Wútài : Dui, Wǒ huí jiā.
吴泰 : 对, 我回家。

อุทัย : ใช่ ฉันจะกลับบ้าน

Lǐ Tiānlóng : Nǐ jiā zài nǎr ?
李天龙 : 你家在哪儿?

หลีเทียนหลง : บ้านคุณอยู่ที่ไหน?

Wútài : Wǒ jiā zài Táng rén Jiē Lóng Xiàng
吴泰 : 我家在唐人街龙巷
bā hào.
八号。

อุทัย : บ้านฉันอยู่เลขที่ 8 ซอยมังกร ย่านไชน่าทาวน์

Lǐ Tiānlóng : Nǐ jiā lí xuéxiào yuǎn ma?
李天龙 : 你家离学校远吗?

หลีเทียนหลง : บ้านคุณอยู่ไกลจากมหาวิทยาลัยไหม?

Wútài : Bú tài yuǎn.
吴泰 : 不太远。

อุทัย : ไม่ค่อยไกลหรอก

Lǐ Tiānlóng : Nǐ měitiān zěnmē lái dàxué?
李天龙 : 你每天怎么来大学?

หลีเทียนหลง : ทุกวันคุณมามหาวิทยาลัยอย่างไร?

Wútài : Wǒ měitiān kāi chē lái dàxué. Huānyíng
吴泰 : 我 每 天 开 车 来 大 学 。 欢 迎
nǐ qù wǒ jiā wánr .
你 去 我 家 玩 儿 。

อุทัย : ทุกวันฉันขับรถมามหาวิทยาลัย ยินดีต้อนรับที่คุณจะไปเที่ยวบ้านฉัน

Lǐ Tiānlóng : Xièxie!
李 天 龙 : 谢 谢 !

หลิเทียนหลง : ขอบคุณ

Wútài : Zàijiàn!
吴 泰 : 再 见 !

อุทัย : พบกันใหม่

Lǐ Tiānlóng : Zàijiàn!
李 天 龙 : 再 见 !

หลิเทียนหลง : พบกันใหม่

Zhùshì

(三) 注释

คำอธิบาย

1. 状语 บทขยายกริยา คุณศัพท์

在句子中，动词、形容词前面的修饰成分叫状语。被修饰的成分叫中心语。经常作状语的有副词、介词结构等。副词总是在中心语前面。介词结构的主要位置是在动词前面。例如：

บทขยายที่อยู่หน้าคำกริยาหรือคำคุณศัพท์ในประโยค เรียกว่า “บทขยายกริยา คุณศัพท์” ส่วนที่ถูกขยายนั้นเรียกว่าคำถูกขยาย คำที่มักทำหน้าที่เป็นบทขยายชนิดนี้ มีคำกริยาวิเศษณ์ บุพบทวลี เป็นต้น คำกริยาวิเศษณ์มักอยู่หน้าคำถูกขยาย แต่ตำแหน่งที่สำคัญของบุพบทวลี จะอยู่หน้าคำกริยา เช่น

(1) 我不是老师。

ฉันไม่ใช่อาจารย์

(2) 他没有弟弟。

เขาไม่มีน้องชาย

(3) 我们常常一起说汉语。

พวกเรามักพูดภาษาจีนกันเสมอ ๆ

(4) 我爸爸、妈妈很忙。

คุณพ่อคุณแม่ของฉันงานยุ่งมาก

(5) 这个学校的校园真美。

บริเวณของโรงเรียนแห่งนี้สวยจริง

(6) 我们在京都大学学习汉语。

เราเรียนภาษาจีนที่มหาวิทยาลัยนครหลวง

(7) 我家离学校不太远。

บ้านฉันอยู่ไม่ไกลจากโรงเรียน

2. 助词“吧” ① คำช่วย “吧” ①

语气助词“吧” ① 表示不肯定的语气。如果对某事物有了一定的估计，但还不敢肯定时，就在句末用“吧”来提问。例如：

คำช่วยทางมาลา 吧 ① (กรรมัง) แสดงถึงความไม่แน่ใจ หากมีการคาดคะเนในระดับหนึ่งต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แต่ยังไม่แน่ใจอย่างเต็มที่ ก็อาจเติมคำว่า 吧 ไว้ท้ายประโยคเพื่อไต่ถาม เช่น

(1) 这个汉字不对吧？

ตัวอักษรจีนตัวนี้คงไม่ถูกกรรมัง？

(2) 她住在 419 号吧？

หล่อนคงอยู่ที่ห้องเลขที่ 419 กรรมัง？

(3) 你是日本人吧？

คุณคงเป็นคนญี่ปุ่นกรรมัง？

Cíyǔ

(一) 词语

คำศัพท์ใหม่

jìn			
1. 近	(形)		ใกล้
fēicháng			
2. 非常	(副)		อย่างยิ่ง
qí			
3. 骑 [騎]	(动)		ขี่ ขับขี่
motuōchē			
4. 摩托车 [車]	(名)		รถจักรยานยนต์
zuò chē			
5. 坐 (车)	(动)		นั่ง (รถ)
zǒu lù			
6. 走路			เดิน
kōngtiáo			
7. 空调 [調]	(名)		(เครื่อง) ปรับอากาศ
gānjìng			
8. 干净 [乾]	(形)		สะอาด
rè			
9. 热 [熱]	(形)		ร้อน
jiàoshì			
10. 教室	(名)		ห้องเรียน

- zǎoqī
11. 早期 (名) ระยะเริ่มแรก ยุคแรก
- réngrán
12. 仍然 (副) ยังคง
- rènao
13. 热闹 [熱鬧] (形) ครึกครื้น คึกคัก

Zhuānmíng

专 名
ชื่อเฉพาะ

- Sānpìn Jiē
1. 三聘街 ถนนสามฝั่ง
- Shìlóng Lù
2. 是隆路 ถนนสี่ลม
- Yàohuá lì Lù
3. 耀华力路 [華] ถนนเยาวราช
- Shìlóngjūn Lù
4. 石龙军路 [龍軍] ถนนเจริญกรุง
- Shātūn Nán Lù
5. 沙吞南路 ถนนสาทรใต้
- Shātūn Běi Lù
6. 沙吞北路 ถนนสาทรเหนือ

Dì bā kè

第八课

บทที่ 8

Nǐ jiā yǒu jǐ kǒu rén ?

一、你 家 有 几 口 人 ?

ครอบครัวคุณมีกี่คน ?

Cíyǔ

(一) 词语

คำศัพท์ใหม่

kàn		
1. 看	(动)	ดู อ่าน
quán		
2. 全	(形、副)	ทั้ง ทั้งหมด
zhàopiàn		
3. 照片	(名)	รูปถ่าย
gōngzuò		
4. 工作	(名、动)	งาน ทำงาน
zuò		
5. 作	(动)	ทำ
jiàoshòu		
6. 教授	(名)	ศาสตราจารย์
xiànzài		
7. 现在 [現]	(名)	บัดนี้ ปัจจุบัน

yánjiūshēng
8. 研究生 (名) นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

jiàn miàn
9. 见面 [見] พบกัน พบหน้า

Zhuānmíng

专 名
ชื่อเฉพาะ

Běijīng Dàxué
1. 北京 大学 มหาวิทยาลัยปักกิ่ง

Yìsāncāng Dàxué
2. 易三仓 大学 [倉] มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

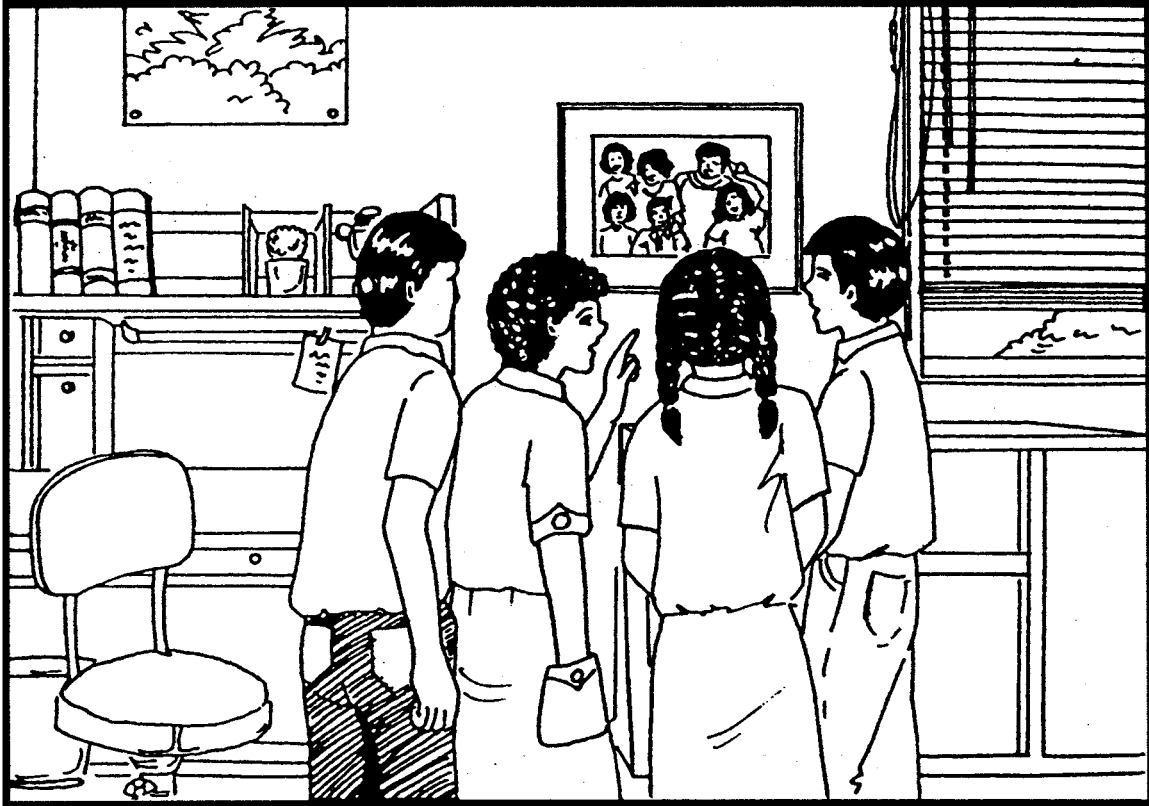
Kèwén

(二) 课文

บทเรียน

(在马丽的宿舍里，马丽、吴泰和丁秀梅、李天龙正在看照片。)

(ที่ห้องพักของมาลี มาลีกับอู๋ไท่กำลังดูรูปถ่ายอยู่กับติงซิ่วเหมย หลี่เทียนหลง)

Mǎlì : Nǐmen kàn, Zhè shì wǒ quán jiā de
 马丽 : 你们看, 这是我全家的
 zhàopiàn.
 照片。

มาลี : พวกคุณดูซิ นี่คือรูปถ่ายสมาชิกทั้งครอบครัวของฉัน

Dīng Xiùméi : Nǐ jiā yǒu jǐ kǒu rén?
 丁秀梅 : 你家有几口人?

ดิงซิ่วเหมย : ครอบครัวคุณมีกี่คน?

Mǎlì : Wǒ jiā yǒu wǔ kǒu rén.
 马丽 : 我家有五口人。

มาลี : ครอบครัวนั้นมี 5 คน

Lǐ Tiānlóng : Nǐ bàba zài nǎr gōngzuò?
李 天 龙 : 你 爸 爸 在 哪 儿 工 作 ?

หลี่เทียนหลง : คุณพ่อของคุณทำงานที่ไหน ?

Mǎlì : Tā zài Jīngdū Dàxué gōngzuò.
马 丽 : 他 在 京 都 大 学 工 作 。

มาลี : ท่านทำงานที่มหาวิทยาลัยนครหลวง

Lǐ Tiānlóng : Nǐ bàba zuò shénme gōngzuò?
李 天 龙 : 你 爸 爸 作 什 么 工 作 ?

หลี่เทียนหลง : คุณพ่อของคุณทำงานอะไร ?

Mǎlì : Tā shì Hànyǔ jiàoshǒu.
马 丽 : 他 是 汉 语 教 授 。

มาลี : ท่านเป็นศาสตราจารย์ภาษาจีน

Dīng Xiùméi : Nǐ māma ne?
丁 秀 梅 : 你 妈 妈 呢 ?

ดิงซิ่วเหมย : คุณแม่ของคุณล่ะ ?

Mǎlì : Tā shì dàifu.
马 丽 : 她 是 大 夫 。

มาลี : ท่านเป็นหมอ

Dīng Xiùméi : Zhè shì bu shì nǐ gēge?
丁 秀 梅 : 这 是 不 是 你 哥 哥 ?

ดิงซิ่วเหมย : นี่คือนี่ชายของคุณใช่หรือไม่ ?

谁教你们汉语?	ใครสอนภาษาจีนแก่พวกคุณ?
你是哪国人?	คุณเป็นคนประเทศไหน?
你叫什么名字?	คุณชื่ออะไร?
他住哪儿?	เขาอยู่ที่ไหน?
李天龙的房间是多少号?	ห้องของหลี่เทียนหลงเลขที่เท่าไร?
你每天怎么来学校?	ทุกวันคุณมาโรงเรียนอย่างไร?

本课学习第 (3) 种疑问句——正反疑问句:

本ที่เราจะเรียนประโยคคำถามชนิดที่ 3 คือ ประโยคคำถามเชิงรับ-ปฏิเสธ :

把句子的主要动词或形容词的肯定形式和否定形式并列起来，就构成了正反疑问句。例如：

เมื่อนำเอารูปแบบรับกับรูปแบบปฏิเสธของคำกริยา หรือคำคุณศัพท์ตัวหลักในประโยคมาเรียงขนานกัน ก็จะประกอบเป็นประโยคคำถามเชิงรับ-ปฏิเสธ เช่น

你忙不忙?	คุณงานยุ่งหรือไม่?
他是不是工程师?	เขาเป็นวิศวกรใช่หรือไม่?
你有没有弟弟?	คุณมีน้องชายหรือเปล่า?
他们说不说汉语?	พวกเขาพูดภาษาจีนหรือไม่?
你家离学校远不远?	บ้านคุณอยู่ไกลจากโรงเรียนหรือไม่?

Ni fùmǔ jīnnián duō dà niánjì?
 二、你 父母 今年 多大 年纪?
 พ่อแม่ของคุณปีนี้อายุเท่าไร?

Cíyǔ

(一) 词语

คำศัพท์ใหม่

fùmǔ		
1. 父母	(名)	พ่อแม่
fùqīn		
2. 父亲 [親]	(名)	พ่อ บิดา
mǔqīn		
3. 母亲 [親]	(名)	แม่ มารดา
jīnnián		
4. 今年	(名)	ปีนี้
niánjì		
5. 年纪 [紀]	(名)	อายุ
sù		
6. 岁 [歲]	(量、名)	ปี ขวบ
shēntǐ		
7. 身体 [體]	(名)	ร่างกาย สุขภาพ
zěnmeyàng		
8. 怎么样 [麼樣]	(代)	เป็นอย่างไร
bǐjiào		
9. 比较 [較]	(副)	ค่อนข้าง
mìmì		
10. 秘密	(名、形)	ลับ ความลับ

háizi
11. 孩子 (名) เด็ก ลูก

kě'ài
12. 可爱 [愛] (形) น่ารัก

Kèwén
(二) 课文
บทเรียน

(情景同上)

(ฉากเดียวกับตอนที่แล้ว)

Lǐ Tiānlóng : Nǐ fùmǔ jīnnián duō dà niánjì?
李天龙 : 你父母今年多大年纪?

หลีเทียนหลง : คุณพ่อคุณแม่ของคุณปีนี้อายุเท่าไร?

Mǎlì : Wǒ fùqīn jīnnián wūshíbā suì, Wǒ mǔqīn
马丽 : 我父亲今年五十八岁, 我母亲
wūshísì suì.
五十四岁。

มาลี : คุณพ่อของฉันปีนี้อายุ 58 ปี ส่วนคุณแม่ของฉันอายุ 54 ปี

Lǐ Tiānlóng : Nǐ fùmǔ shēntǐ zěnmeyàng?
李天龙 : 你父母身体怎么样?

หลีเทียนหลง : คุณพ่อคุณแม่ของคุณสบายดีหรือ?

- Mǎlì : Tāmen shēntǐ dōu hěn hǎo
 马丽 : 他们身体都很好。
- มาลี : ท่านทั้งสองสบายดีมาก
- Lǐ Tiānlóng : Tāmen gōngzuò máng bu máng?
 李天龙 : 他们工作忙不忙?
- หลี่เทียนหลง : ท่านทั้งสอง มีงานมากไหม?
- Mǎlì : Tāmen gōngzuò dōu bǐjiào máng.
 马丽 : 他们工作都比较忙。
- มาลี : ท่านทั้งสอง มีงานค่อนข้างมาก
- Dīng Xiùméi : Nǐ gēge jīnnián duō dà?
 丁秀梅 : 你哥哥今年多大?
- ดิงซิ่วเหมย : พี่ชายคุณปีนี้อายุเท่าไร?
- Mǎlì : Tā jīnnián èrshí sì suì.
 马丽 : 他今年二十四岁。
- มาลี : ปีนี้เขาอายุ 24 ปี
- Lǐ Tiānlóng : Nǐ ne?
 李天龙 : 你呢?
- หลี่เทียนหลง : แล้วคุณล่ะ
- Mǎlì : Zhè shì mìmì.
 马丽 : 这是秘密。
- มาลี : นี่เป็นความลับ

Dīng Xiùméi : Zhè shì shuí de hái zǐ ?
丁秀梅 : 这是谁的孩子?

ดิงซิ่วเหมย : นี่เป็นลูกของใคร?

Mǎlì : Zhè shì wǒ jiějie de hái zǐ .
马丽 : 这是我姐姐的孩子。

มาลี : นี่เป็นลูกของพี่สาวฉัน

Dīng Xiùméi : Jīnnián jǐ suì ?
丁秀梅 : 今年几岁?

ดิงซิ่วเหมย : ปีนี้กี่ขวบ?

Mǎlì : Liù suì .
马丽 : 六岁。

มาลี : 6 ขวบ

Lǐ Tiānlóng : Zhè hái zǐ zhēn kě'ài !
李天龙 : 这孩子真可爱!

หลี่เทียนหลง : เด็กคนนี้ช่างน่ารักจริงๆ!

Zhùshì

(三) 注释

คำอธิบาย

1. 主谓谓语句 ประโยคโครงสร้าง “ประธาน + บทแสดง” เป็นบทแสดง

我们已经学习了两种谓语句:

เราได้เรียนประโยคที่มีบทแสดง 2 ชนิดมาแล้ว ได้แก่

(1) 动词谓语句 ประโยคที่มีคำกริยาเป็นบทแสดง

这种句子以动词为谓语。例如：

ประโยคชนิดนี้ใช้คำกริยาเป็นบทแสดง เช่น

我们学习汉语。 พวกเขาเรียนภาษาจีน

他们去商店。 พวกเขาไปร้านขายของ

他不是日本人。 เขาไม่ใช่คนญี่ปุ่น

我没有姐姐。 ฉันไม่มีพี่สาว

(2) 形容词谓语句 ประโยคที่มีคำคุณศัพท์เป็นบทแสดง

这种句子以形容词为谓语。例如：

ประโยคชนิดนี้ใช้คำคุณศัพท์เป็นบทแสดง เช่น

中文系的阅览室很大。

ห้องอ่านหนังสือของคณะอักษรศาสตร์จีนใหญ่มาก

食堂的饭菜很便宜。

อาหารในโรงอาหารราคาถูกมาก

我们的校园真美！

บริเวณโรงเรียนของเราสวยจริงๆ!

我家离学校不远。

บ้านฉันอยู่ไม่ไกลจากโรงเรียน

她的房间不太大。

ห้องของหล่อนไม่ค่อยใหญ่นัก

本课学习主谓谓语句：

在本课我们将学习一种有“ประธาน + บทแสดง” 结构的谓语句。

这种句子以主谓结构为谓语。例如：

ประโยคชนิดนี้ใช้โครงสร้างแบบ “ประธาน + บทแสดง” เป็นบทแสดง เช่น

他身体很好。

เขามีสุขภาพดีมาก

我工作比较忙。

ฉันงานค่อนข้างยุ่ง

我们学校学生很多。

โรงเรียนของเรามีนักเรียนมาก

2. 年龄 อายุ

在汉语中，询问年长的人的年龄时，一般用“您多大年纪（岁数 suìshù）”；询问十岁以内的小孩子的年龄时，一般用“你几岁”；询问成年人的年龄时，常用“你多大”。

ในภาษาจีน เมื่อถามถึงอายุของผู้สูงอายุ โดยทั่วไปจะใช้ 您多大年纪 (岁数) เมื่อถามถึงอายุของเด็กน้อยซึ่งไม่เกิน 10 ขวบ โดยทั่วไปจะใช้ 你几岁 หากถามถึงอายุผู้ใหญ่ ก็มักใช้ 你多大。

Tā gōngzuò hěn nǔlì
 三、她工作很努力
 เธอทำงานด้วยความมานะพยายามอย่างยิ่ง

Cíyǔ
 (一) 词语
 คำศัพท์ใหม่

yīyuàn			
1. 医院 [醫]	(名)		โรงพยาบาล
gōng sī			
2. 公司	(名)		บริษัท
zhōngxué			
3. 中学 [學]	(名)		โรงเรียนมัธยม
xiǎoxué			
4. 小学 [學]	(名)		โรงเรียนประถม
zuìjìn			
5. 最近	(名)		ระยะนี้ หมู่นี้
nǔlì			
6. 努力	(形)		มานะ พยายาม

chéngjì	7. 成绩 [績]	(名)	ผลงาน
búcuò	8. 不错 [錯]	(形)	ไม่เลว ดี
méi yǒu	9. 没 (有)	(副)	ไม่ (มี)
érzi	10. 儿子 [兒]	(名)	ลูกชาย
gěi	11. 给 [給]	(介、动)	ให้แก่ ให้

Zhuānmíng

专 名

ชื่อเฉพาะ

Yīngguó	1. 英国 [國]	อังกฤษ
Měiguó	2. 美国	สหรัฐอเมริกา
Fǎguó	3. 法国	ฝรั่งเศส
Déguó	4. 德国	เยอรมนี